Ludas Matyi

IV. évfolyam. 26. szám
1948 június 26.

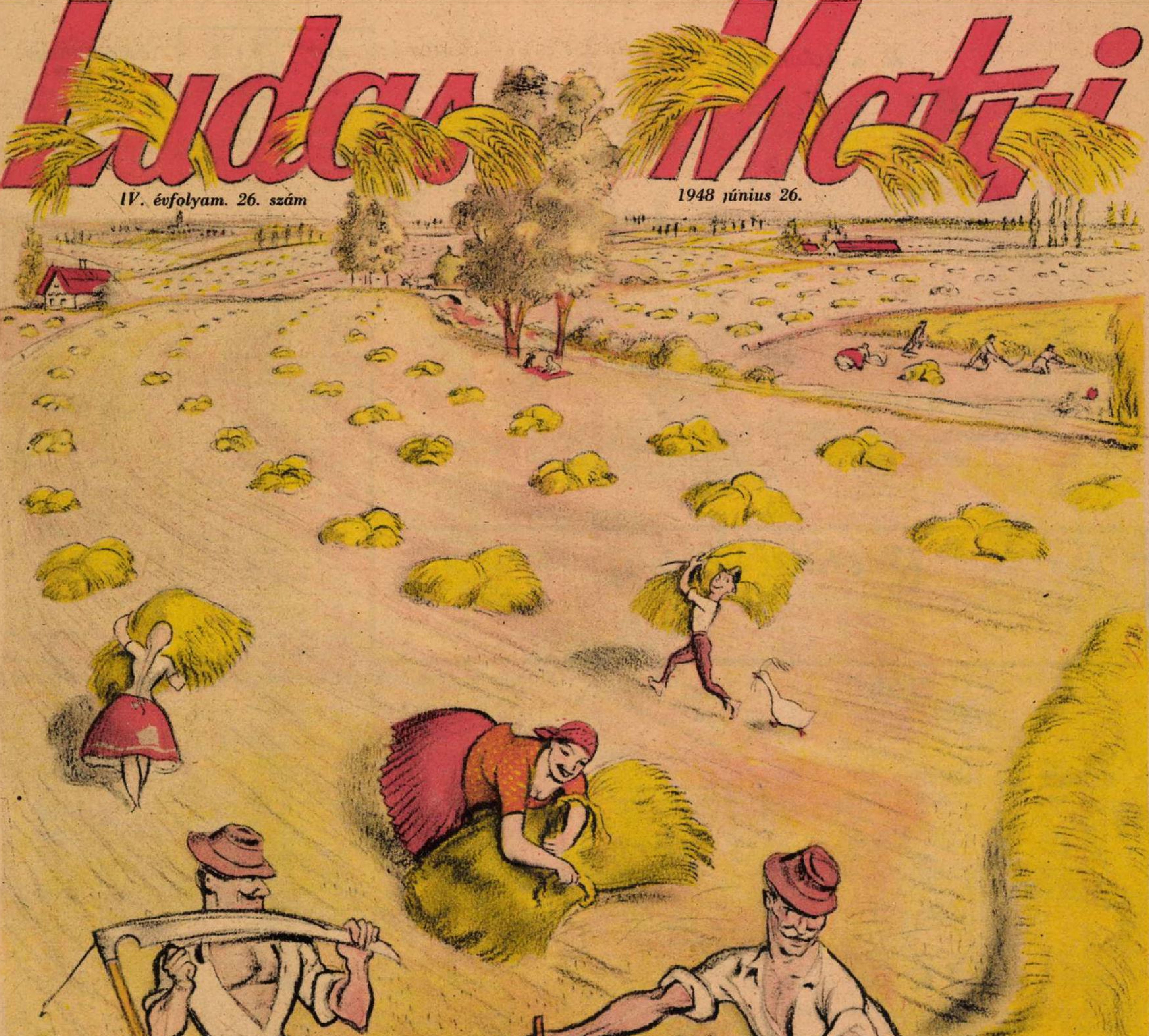

— De jó volna komám, ha itt lenne a Bikkmakkfalvy méltóságos úr!
— Csak nem kivánod ide azt a vén gazembert!
— Debiza! Mert ha meglátná ezt a jó termést, menten megütné a guta.

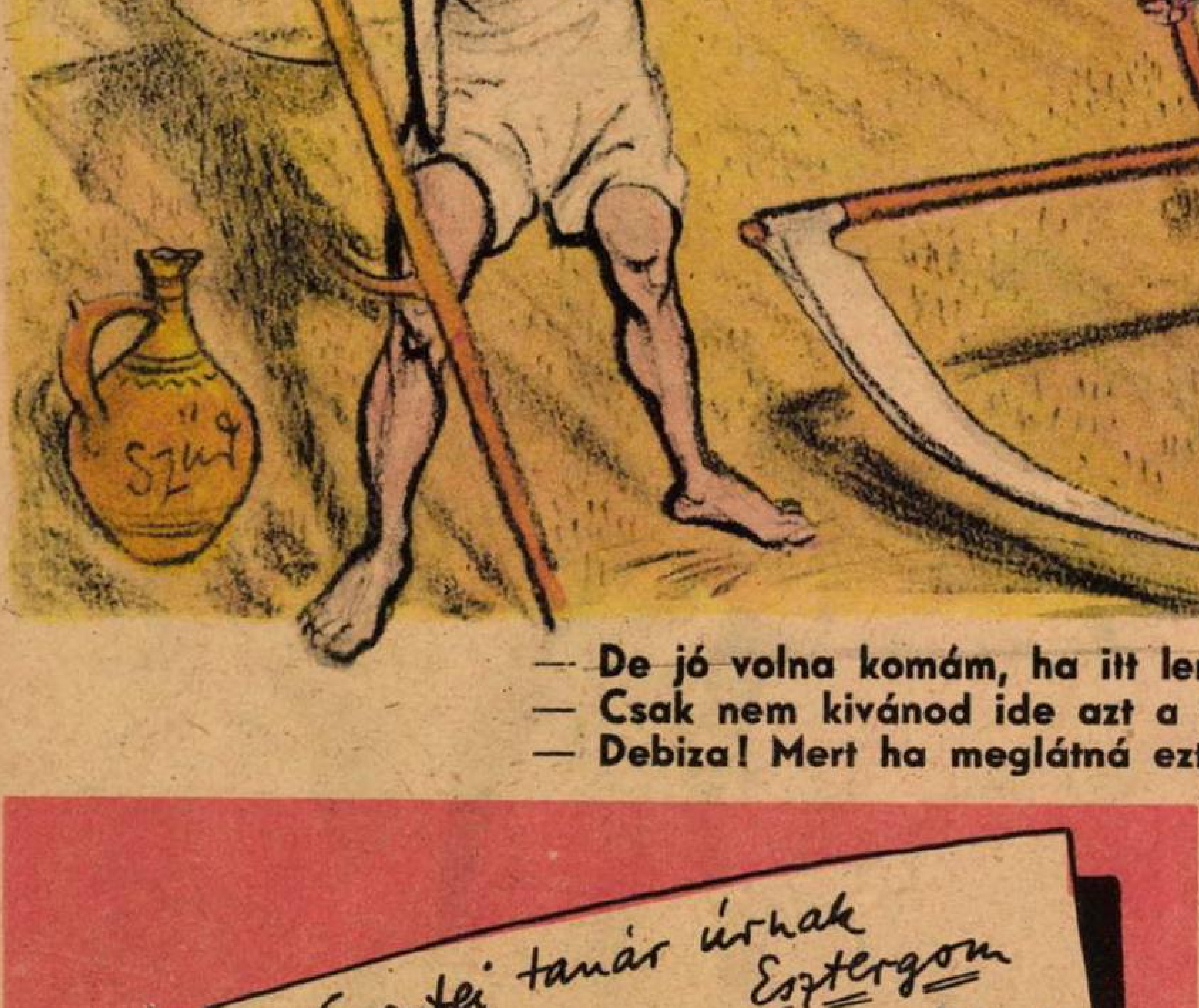

Szentei tanár úrnak
Esztergom

A korbácsolás terén elért kimagasló eredményeihez szívből gratulál szerető kolleganője
Korbácsos Ilona

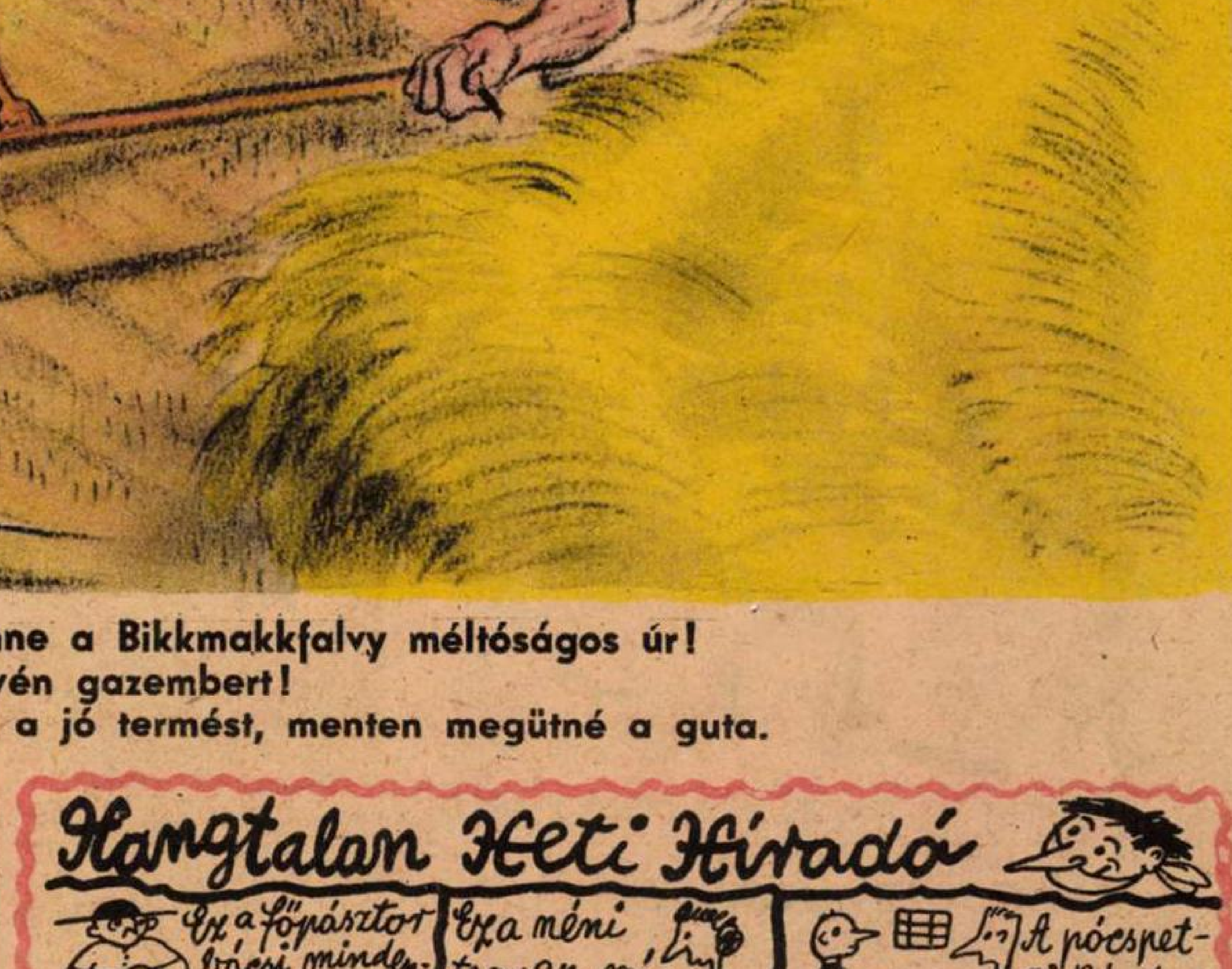

Hangtalan Heti Híradó

Ez a főpásztor bácsi mindennap kimegy a Kossuth Lajos-térre csodálkozni. Nem tudja megérteni, hogy megszavazták az iskolák államosítását és mégsem dőlt össze az Országház.-

Ez a néni tegnap még mély tisztelettel burgonyát kért a kofától, de a mai ujabb árzuhanás után már egyszerűen lekrumplizta a kitünő eledelt.-

A pócspetri kántortanító bácsi azt hazudta, hogy Asztalos plébánost agyonütötték. Az udvarias ügyész bácsi most a kántort a plébános mellé csukatta, hogy revideálhassa álláspontját.-

70 fillér

Jó a Schuman a háznál

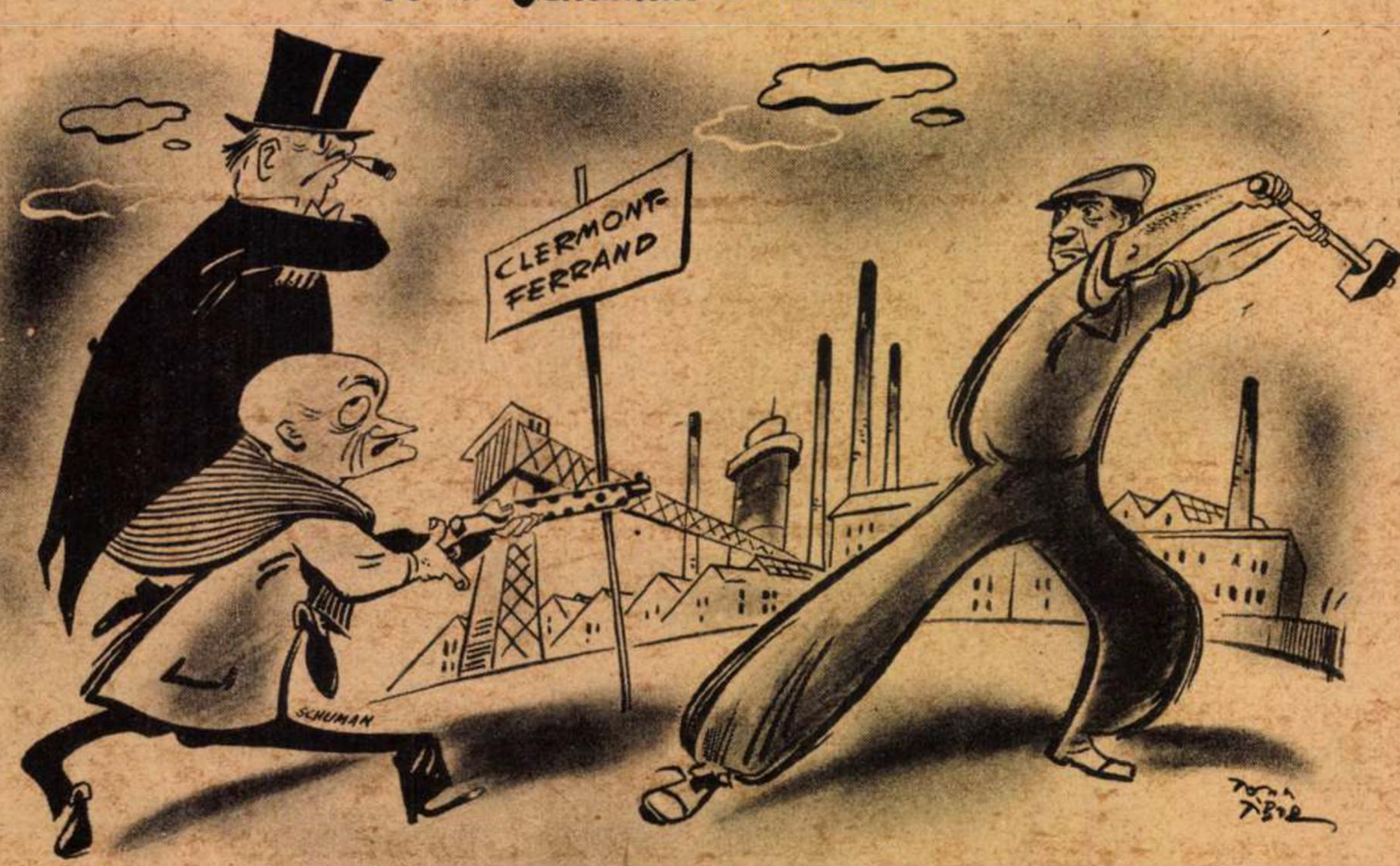

Schuman: Ne féljen vezérigazgató úr, majd én megmagyarázom ennek itt, hogy mi a szocializmus!

A legujabb párisi vicc

Szűk társaságban szellemet idéznek.

Hosszas asztaltáncoltatás után végre az egyik jelenlevő hölgynek sikerül összeköttetést találni nemrég elhalt férjével.

— Cheri! — szólítja a férjét. — Mi van odafönt? Hogy vagy?

— Köszönöm, nagyszerűen — hangzik a túlvilági válasz. — Itt vagyok egy falusi udvaron, remekül érzem magam. Pár lépésnyire tőlem egy majdnem teljesen fehér tehén legel . . .

— Mesélj gyorsan! — idegeskedik az idéző özvegy. — Találkoztál ismerősökkel?

— Nem, de ennek a tehénnek a baloldalán van egy vörösbarna folt . . .

— Egyedül vagy?

— Igen, de a vörösbarna foltú tehén most megint rámnézett . . .

Az özvegy dühösen csattan fel.

— Ördögbe is, hagyj békén azzal a tehénnel, mit érdekel az engem . . .?!

Férje szelíd hangon válaszol:

— Igazad van, drágám, az én hibám. Elfelejtettem neked megmondani, hogy én itt egy bika vagyok . . .

Csupa könyv a szobám . . .

Az olvasottságáról és műveltségéről egyáltalában nem híres fiatal újságíró elhatározta, hogy külföldre utazik, azonban ez olyan sok pénzt vett igénybe, hogy kénytelen volt néhány apróságot eladni.

A Bajcsy-Zsilinszky-út antikváriumába bevitt két könyvet, hogy túladjon rajtuk.

— Sajnálom — mondta az antikvárius — csak egész könyvtárakat szoktam vásárolni!

Barátunk elvigyorodott.

— Akkor jó helyen járok — örvendezett — ez az én egész könyvtáram!

Apai gondok

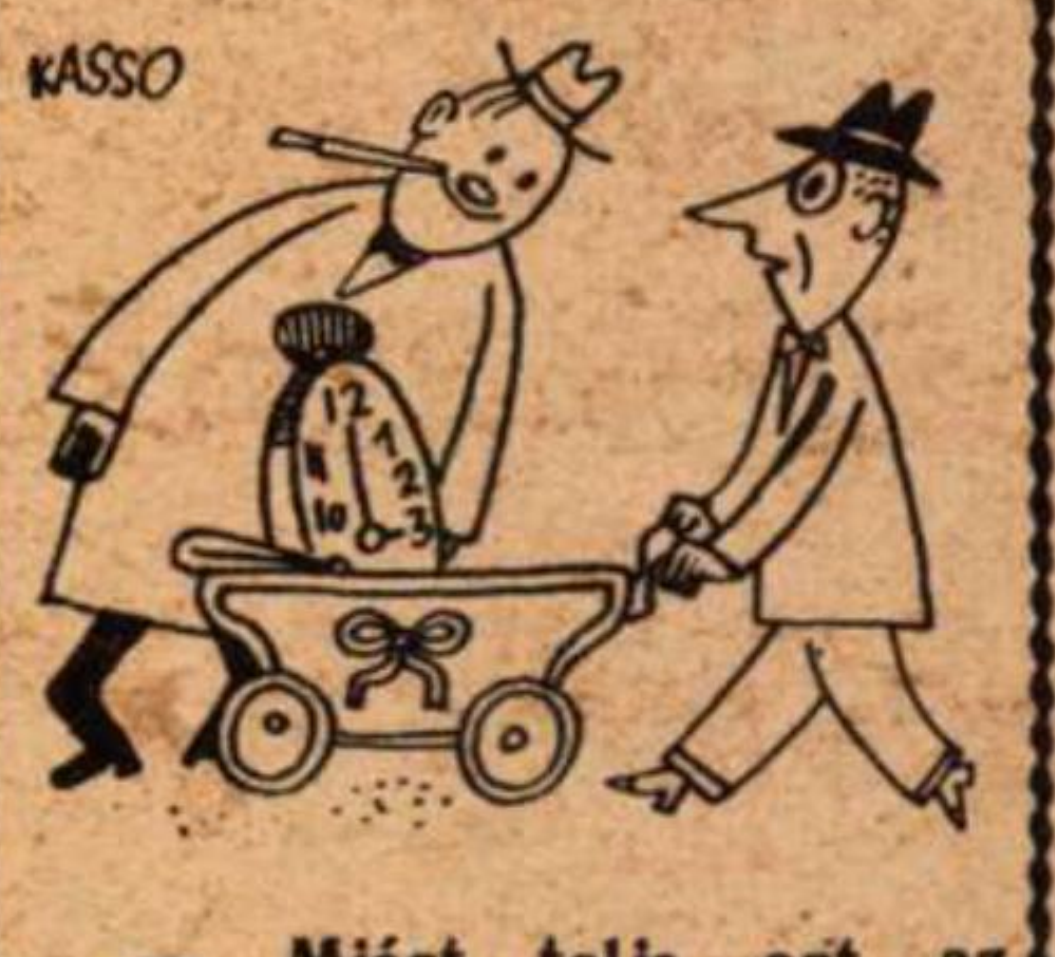

— Miért tolja ezt az órát kolléga úr?

— Az istennek sem akar járni . . .

Amerikai történet

Két chichagói sétál a Michigan tó partján.

— Odanézz — mondja az egyik— ott ki van írva hogy tíz dollár jutalmat kap, aki kiment egy vízbefúlót.

— Na és? — kérdi a másik.

— Te beugorhatnál, én kimentelek és megosztozunk a tíz dolláron.

— All right!

A következő pillanatban az egyik chichagói beleugrik a vízbe és segítségért kiabál, de a másik meg se mozdul.

— Húzzál ki — bömböli az a chichagói, amelyik a vízbe ugrott — nem tudok úszni! Miért nem mozogsz már?

— Mert közben tovább olvastam a táblát és az áll rajta, hogy aki egy hullát fog ki, az húsz dollárt kap.

Borbélypech

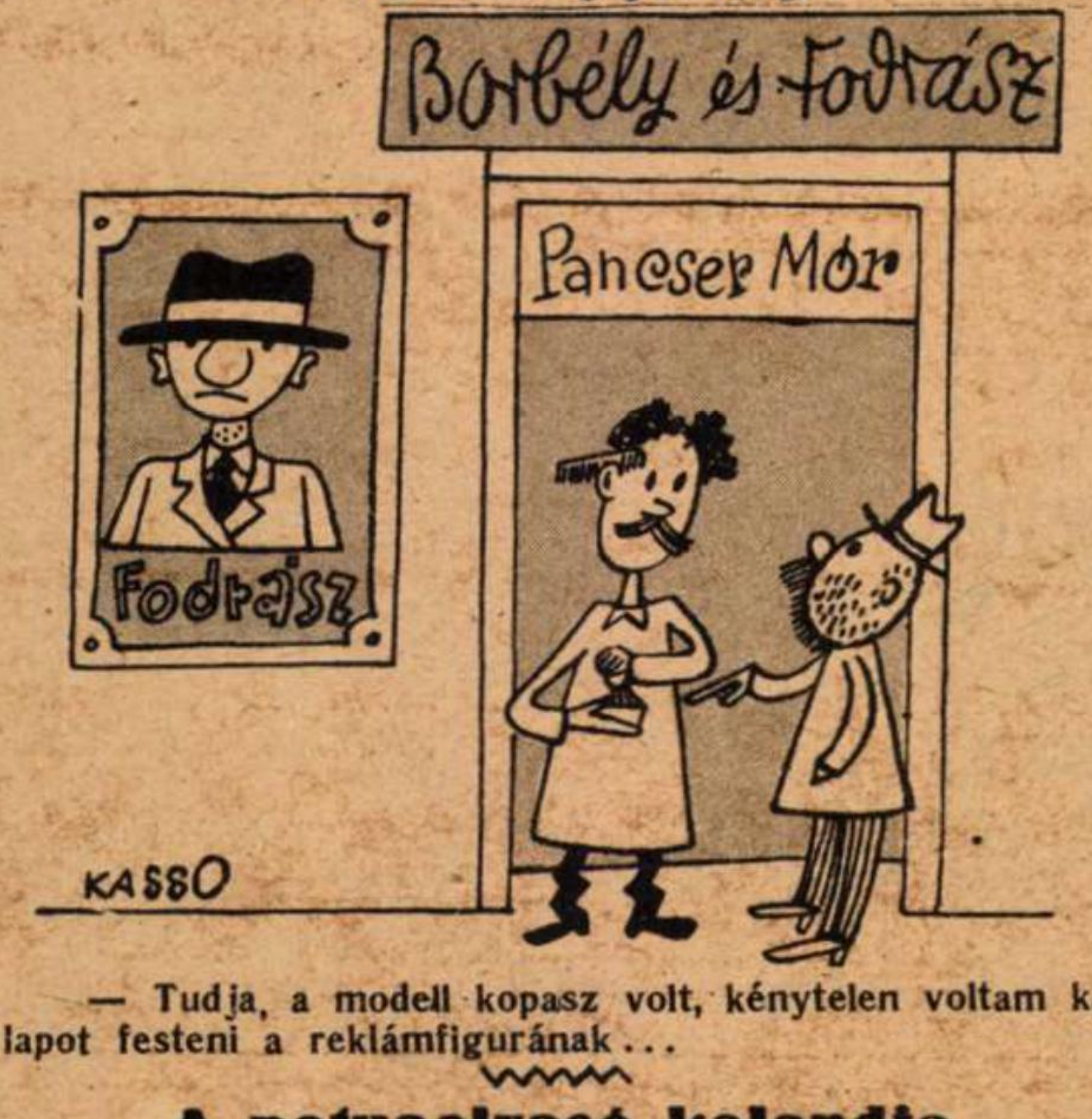

— Tudja, a modell kopasz volt, kénytelen voltam kalapot festeni a reklámfigurának . . .

A potyaolvasó kalandja

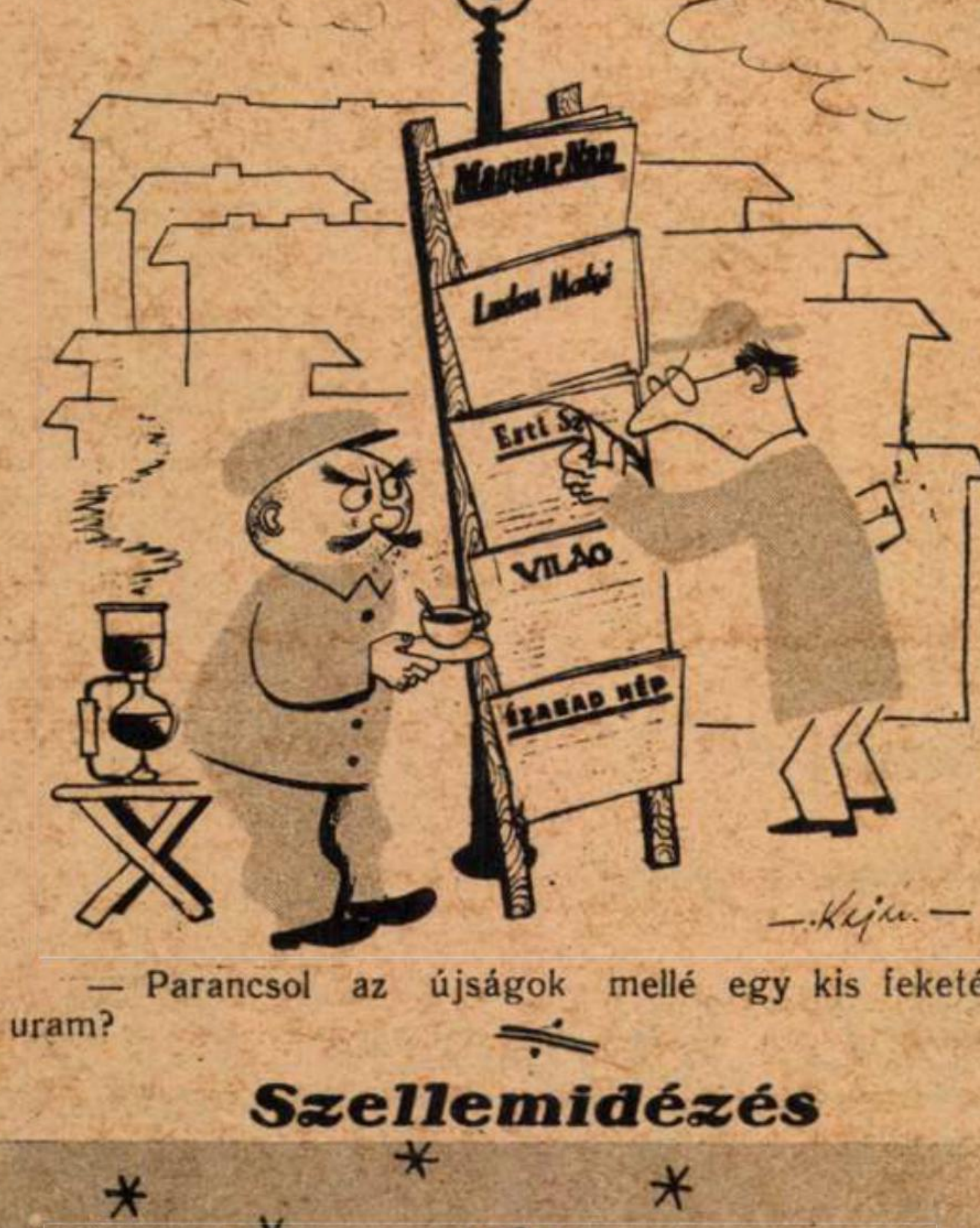

— Parancsol az újságok mellé egy kis feketét is, uram?

Szellemidézés

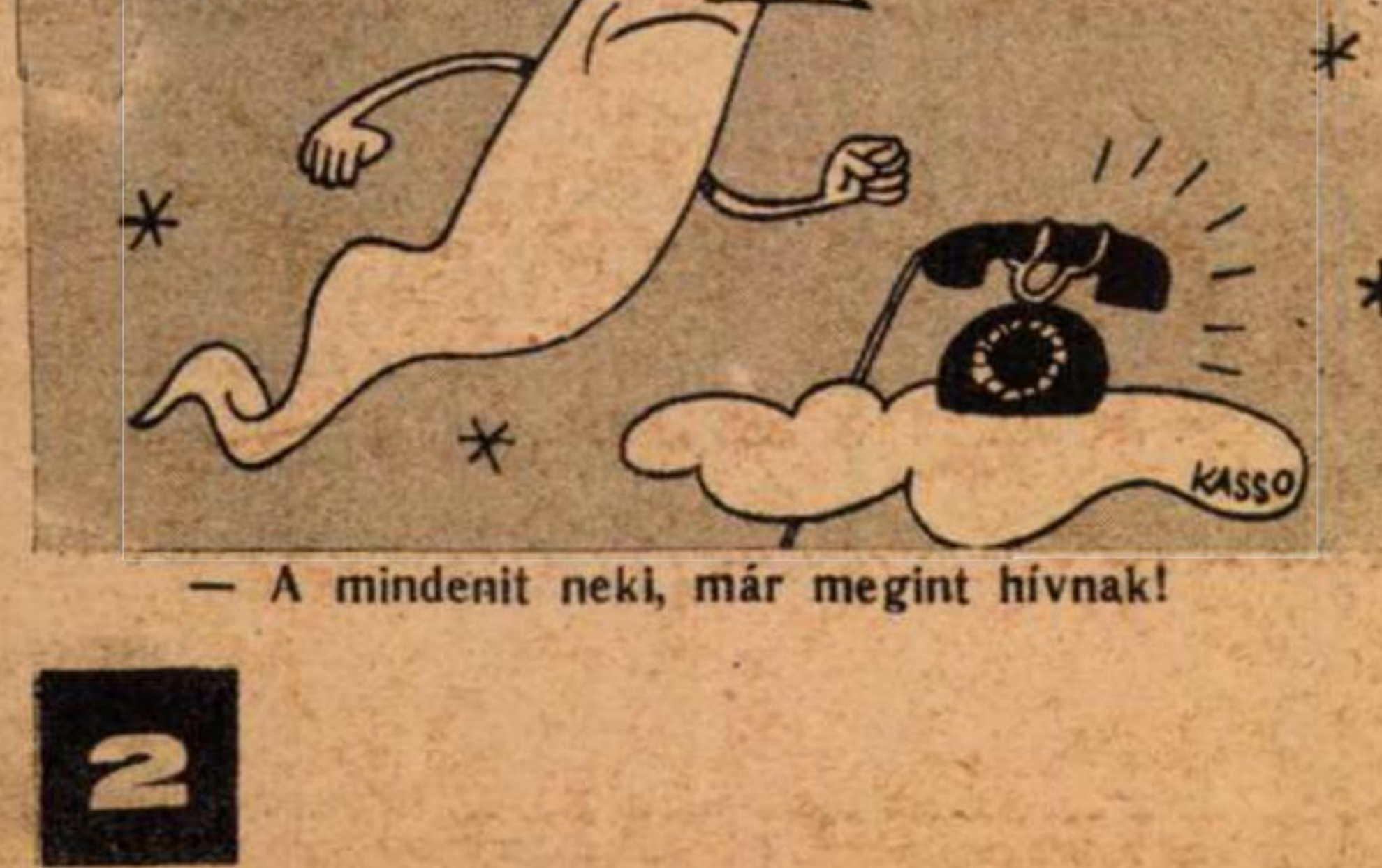

— A mindenit neki, már megint hívnak!

Ludas Matyi panaszosládája

Mi óbudaiak nem vehetjük igénybe a 7-es autóbuszt, mert az a Thököly-úton megy. Rendjén van ez?

F. L.-né

Akármihez fogok, nincs szerencsém.

K. Vendel

A BSzKRT szaporíthatná a villamosjáratokat, ha a pótkocsik nem ugyanott járnának, ahol a motoroskocsik.

Lüke Lajos

Kössék képesítéshez a gyalogjárást is!

Egy úrvezető

Másnapos perecet árulnak a vurstliban a dolgozóknak.

K. Henrik

Az osztálysorsjáték azt hirdeti, hogy minden második sorsjegy nyer. Ezzel szemben az az igazság, hogy minden második sorsjegy veszít. Rendet!

Z. Ubul

A hét legbűbájosabb vicce

Havlicsek felszáll a Podmaniczky-utcánál a zsúfolt hatosra és megáll a perronon.

Tessék előbbre menni! — szólnak rá.

Havlicsek előbbre megy, de kisvártatva megint rászólnak:

— Tessék előbbre menni!

Havlicsek megint enged a felszólításnak, de alig állapodik meg, újra rászól valaki:

— Tessék előbbre menni!

Amikor le akar szállni, hozzálép a kalauz:

— Szabad a jegyet?

— Mit? — háborodik fel Havlicsek. — Csak nem képzeli, hogy jegyet fogok váltani, amikor egész úton gyalog mentem?!

Kádár János: „Akkor győztük le a reakciót, ha a nép nevetni fog a rémhíreken!"

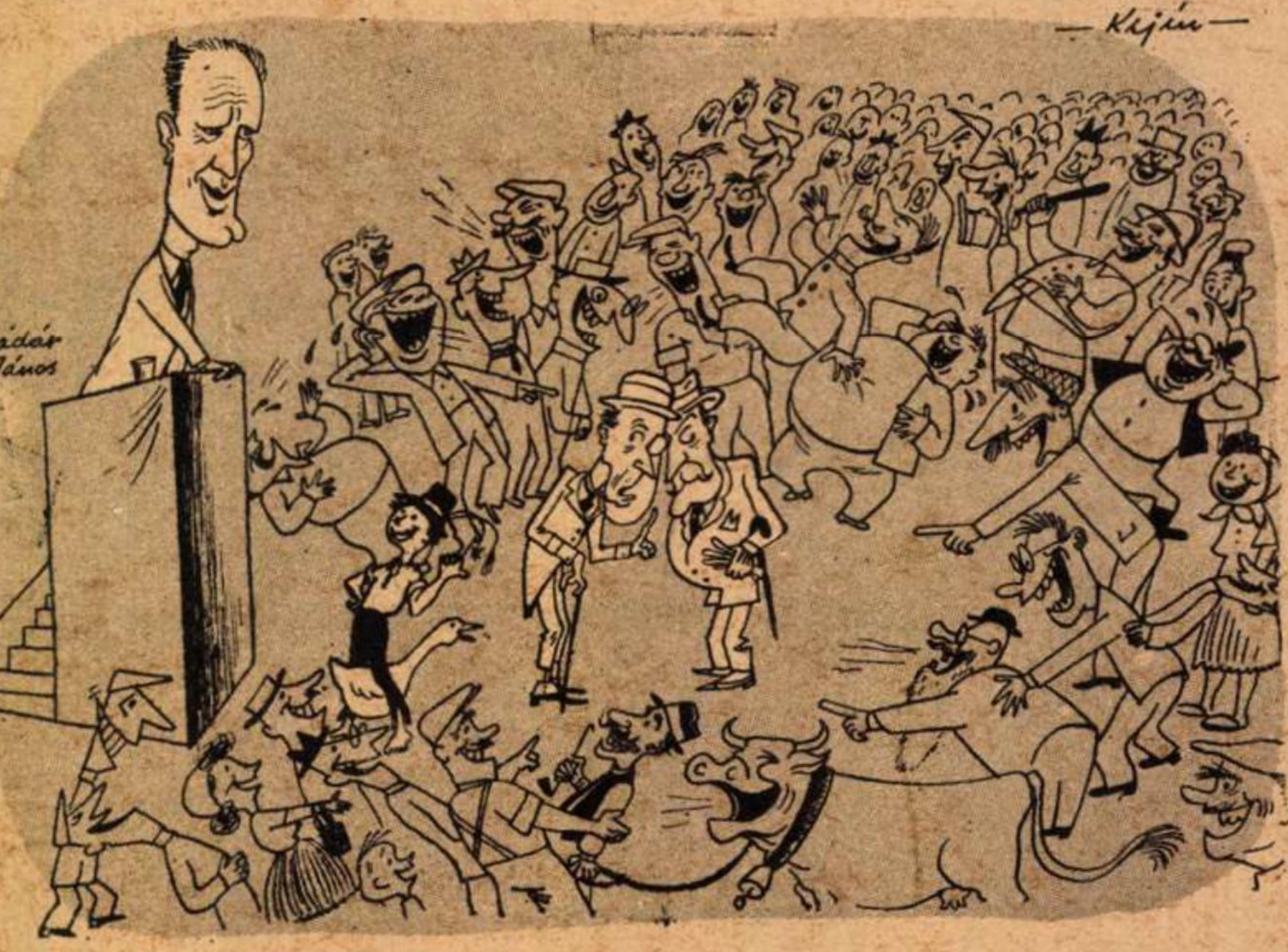

L. M. Tetszik látni, mi már megtettük a magunkét!

Ének a búzamezőkről

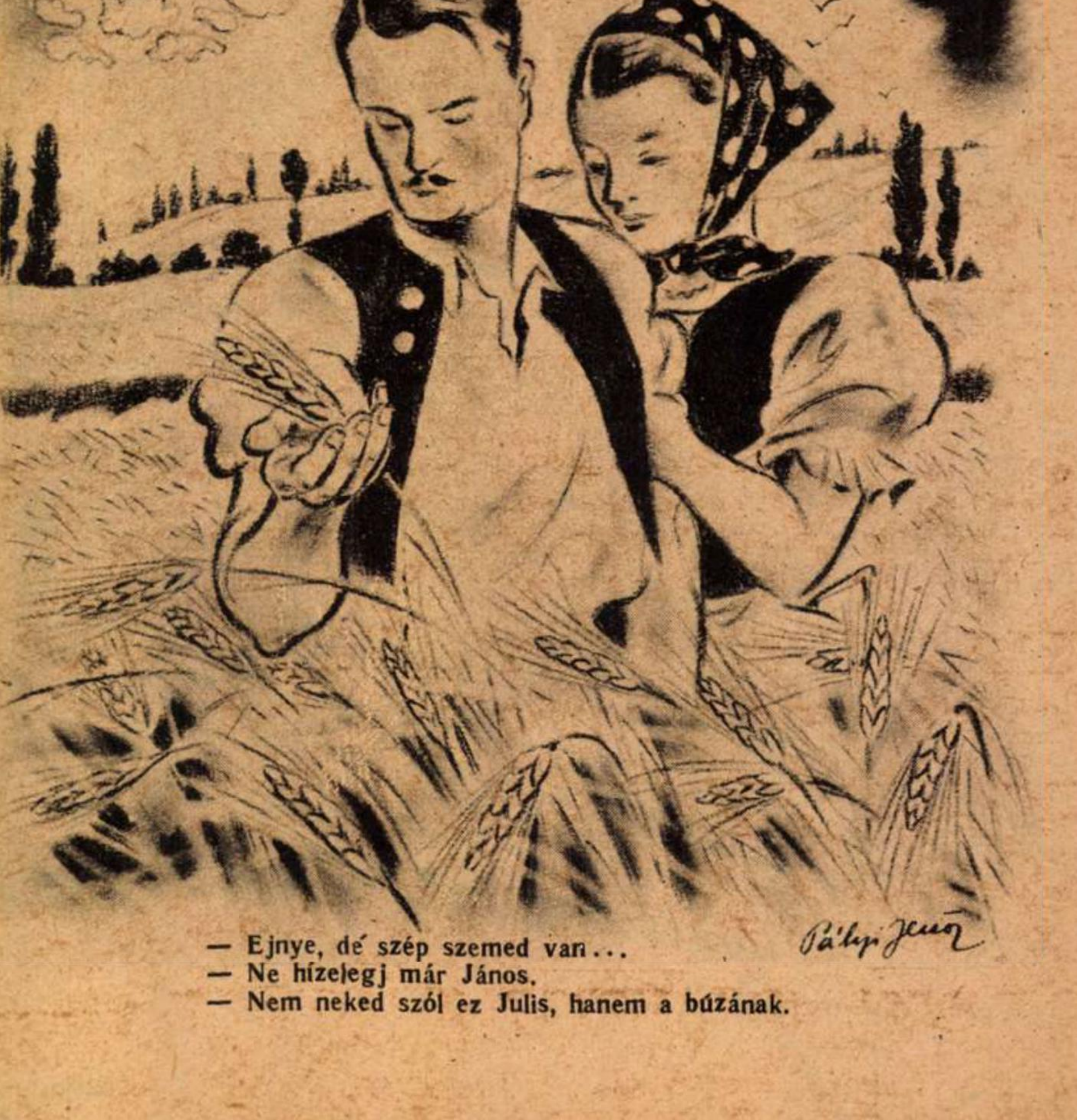

— Ejnye, de szép szemed van . . .
— Ne hízelegj már János.
— Nem neked szól ez Julis, hanem a búzának.

A lengyel-magyar barátsági szerződés margójára

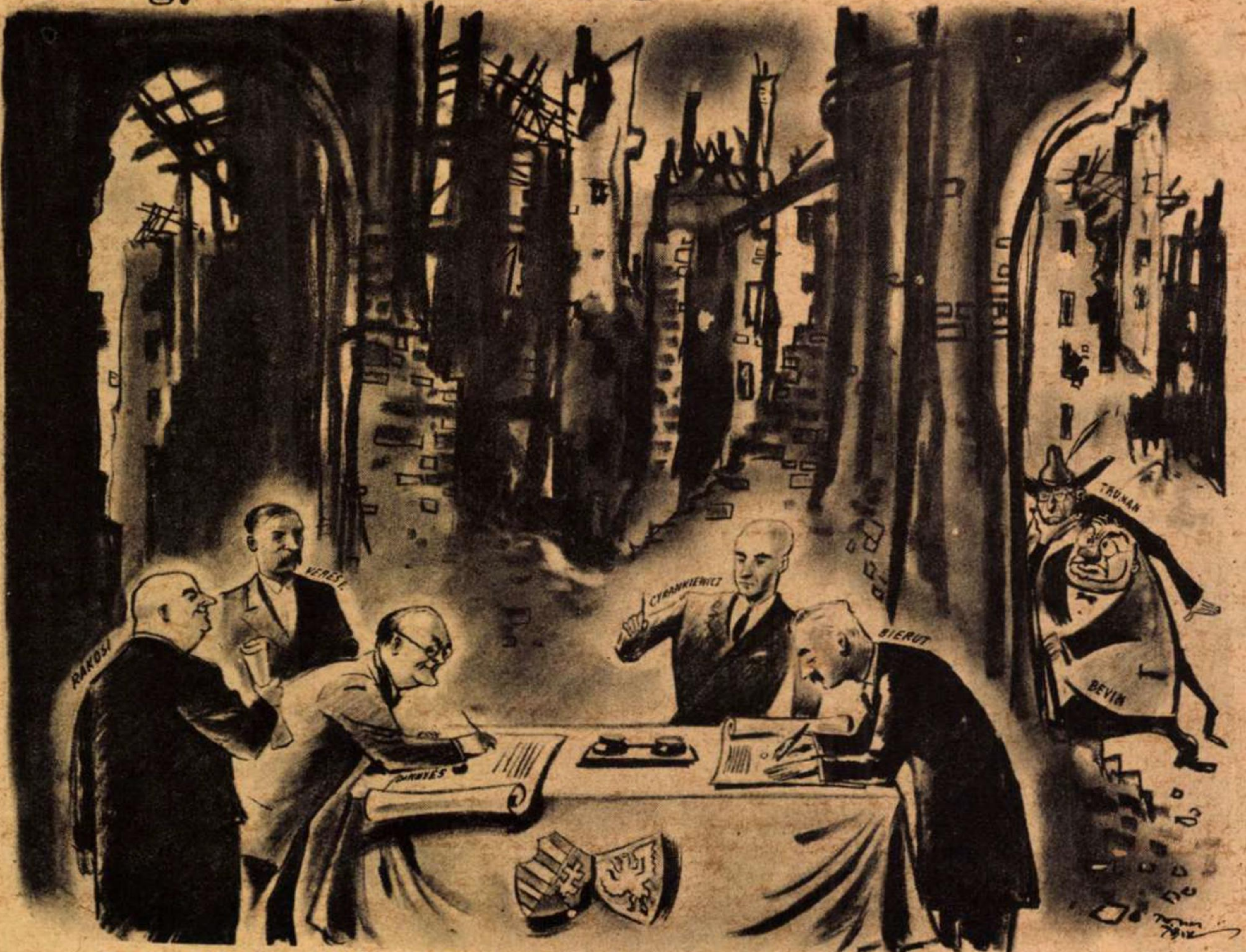

Bevin: Már megint békeegyezményt kötnek Trumcsikám! Én nem értem, miért félnek ezek annyira a háborútól...

Aforizma

A szellemes embert mindenki kedveli. A szellemes ember a társaság öröme. Szellemes ember után még én is megnyalom a tíz ujjamat. Az átlagos ember — a nyájas olvasó kivételével mindenki az —, mondom az átlagos ember közhelyekben beszél. Tudvalevő, hogy egy arab tevepásztor szókincse körülbelül 80 szó, ebből is 50 a tevével kapcsolatos. Mindjárt utána egy pesti átlagos polgár következik, aki minden gondolatát ki tudja fejezni 200 szóval. Ebből 10 esik az időjárásra, 30 a szerelmi ügyeire, 60 a várható futballeredményekre, 90 a kereseti viszonyokra. A fennmaradó 10 szóval minden egyéni gondolatát közölni képes, sőt, 6—8 szó sokszor még a nyakán is marad.

Nem úgy a szellemes ember, aki mindig tud valami meglepőt, elgondolkoztatót mondani. Ezügyben legtöbbnyire aforizmát vesz igénybe. Az aforizma, vagyis a konfekcionált bölcsesség ízléses csomagolásban bárhol kapható és sohasem hiányzik a szellemes ember asztaláról. Az aforizma egyetlen kelléke, hogy tetszetős hangzása legyen. Ha még értelme is van, az inkább csak zavar.

Iksz úrról esvén szó a napokban társaságomban, szellemes ember így szólt: **„az az ember ő, aki tudja, hogy mit akar, de nem akarja, amit tud".** Erre mindenki elismerően bólintott, többen tapsoltak. Szellemes úr szerényen mosolygott s arra a kérdésre, miként képezte ki magát ily pompás emberismerővé, így felelt: **„az emberismeret olyan kút, amely nem jár a korsóra és mégis eltörik olykor".** Mondanom sem kell, hogy a társaság majdnem elájult a gyönyörtől, a házigazda könnyezni kezdett.

Mindezt persze nem ok nélkül mesélem. Hanem azért, mert a vasárnapi Magyar Nemzetben olvastam Babay Józsefnek egy írását, amely így végződött:

„Megegyenesedett, rám nézett. Kék szeméből tisztult fény áradt és így szólt:

— Tanulják meg végre hogy felejteni csak egy módon lehet — ha örökké emlékezik az ember...

Már-már felkiáltottam, hogy micsoda mély igazság ez, amikor megállt torkomban a kiáltás és visszafordult. De hiszen ez aforizma! És csakugyan. Mennél tovább töprengtem azon, hogy mit is jelent, annál kevésbbé értettem. Lesiettem, felolvastam a házmesternek, de ő sem értette. Beolvastam telefonba egy egyetemi tanárnak, de ő sem értette.

Ám még aznap este ügyesen alkalmaztam egy beszélgetés során és mondanom sem kell, hogy hatalmas sikerem volt vele.

Hiába no, szellemes ember vagyok!

Tabi László

A 7 legszomorúbb vicce

— Mit szól hozzá? A Népbíróság egy háborús bűnöst tegnap távollétében halálra ítélt.

— Irigylem azt a háborús bűnöst. Engem tegnap a jelenlétemben megpofoztak.

A 7 legbutább vicce

— Ismeri maga a Kucserát?
— Hájjaj! Az egy makkfelső!
— Hogyhogy makkfelső?
— Minden pakliban benne van.

Megszűnt a zuglói halálsorompó

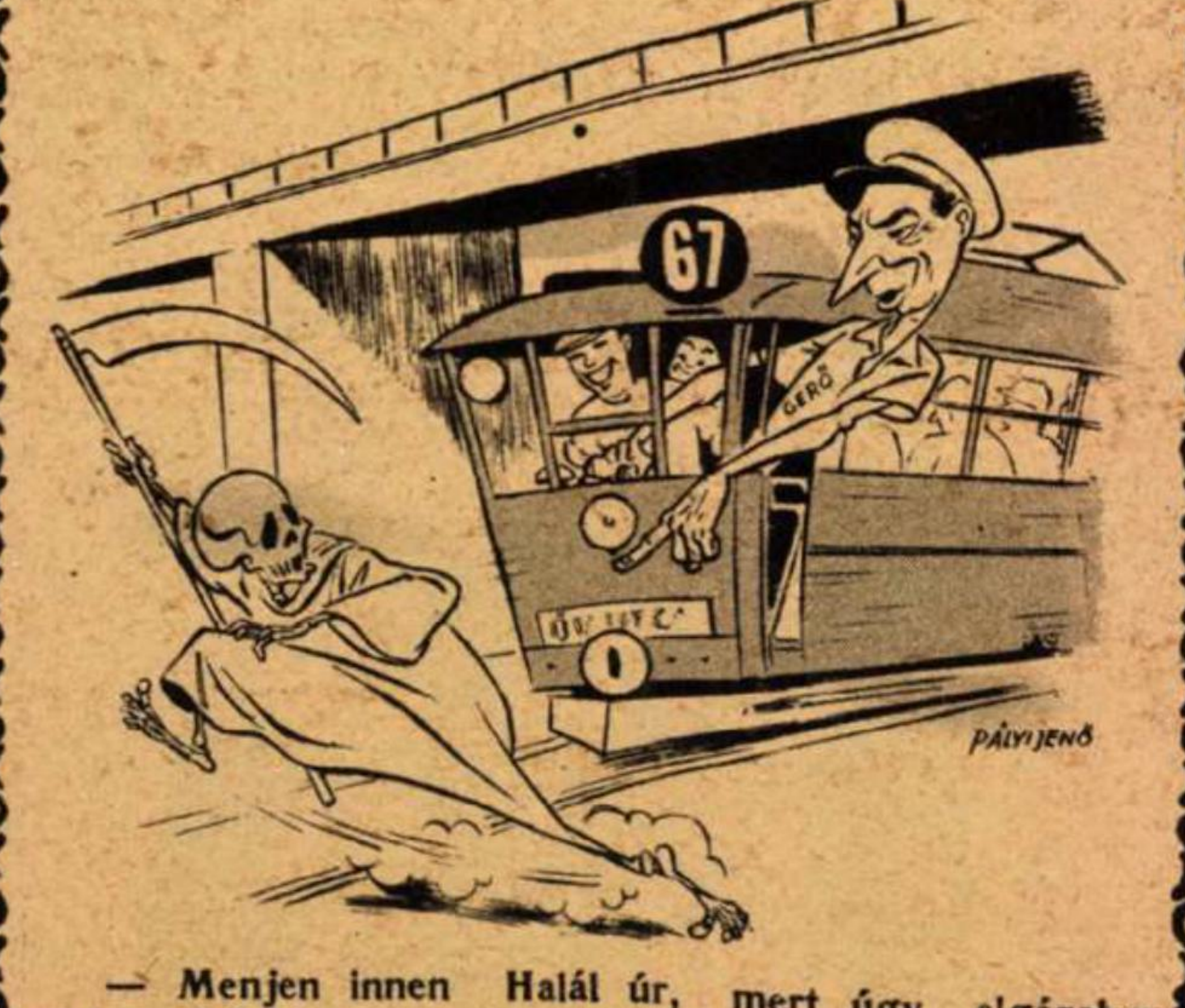

— Menjen innen Halál úr, mert úgy elgázolom mint a pinty!

Vessen egy tekintetet önmagába!

Ismerd meg tenmagadat» — írta egy óbabilon költő lapunk szerkesztőjének felkérésére. Megállapítottuk, hogy ezt a felhívást senki sem vette komolyan és ezért a legtöbb ember azt sem tudja, hogy mi is az a ten.

Ezen a hiányosságon kíván lapunk segíteni és ezért az olvasó rendelkezésére bocsátjuk Prof. Zamek Elemér csodálatos rehdszerét, amelyet kizárólagos joggal bocsátott lapunk rendelkezésére.

Feleljen Ön megfontolás nélkül, az első benyomás hatása alatt, őszintén az alábbi kérdésekre:

Mit szeret jobban?

a) veszíteni a lóversenyen, vagy kettesben lenni szíve választotjával?

b) 3 kiló kukacos cseresznyét, vagy üdülőt a Balatonon?

c) hascsikarást fülzúgással, vagy marhapörköltet barnasörrel?

(Ha igennel felelt: 3 × 2 pont!)

Minek tekinti
az ismert slágerszerzőt: *a)* halnak, *b)* embernek,
Leon Blumot: *a)* tőkésnek, *b)* tökéletlennek,
Mindszentyt: *a)* pártvezérnek, *b)* pártvezérnek.
(Ha nemmel felelt: 3 × 2 pont.)

Hol a boldogság mostanában
a) mindenütt,
b) sehol,
c) imitt-amott.

(Ha nem felel, tárcsázzon újra.)

Adja össze a pontok számát.

Na, mennyi jött ki? Ha páros a szám, akkor ön-nem okos ember. Ha páratlan, akkor sem.

Csorna Béla.

Státusba akarnak kerülni a szerzetes-tanárok

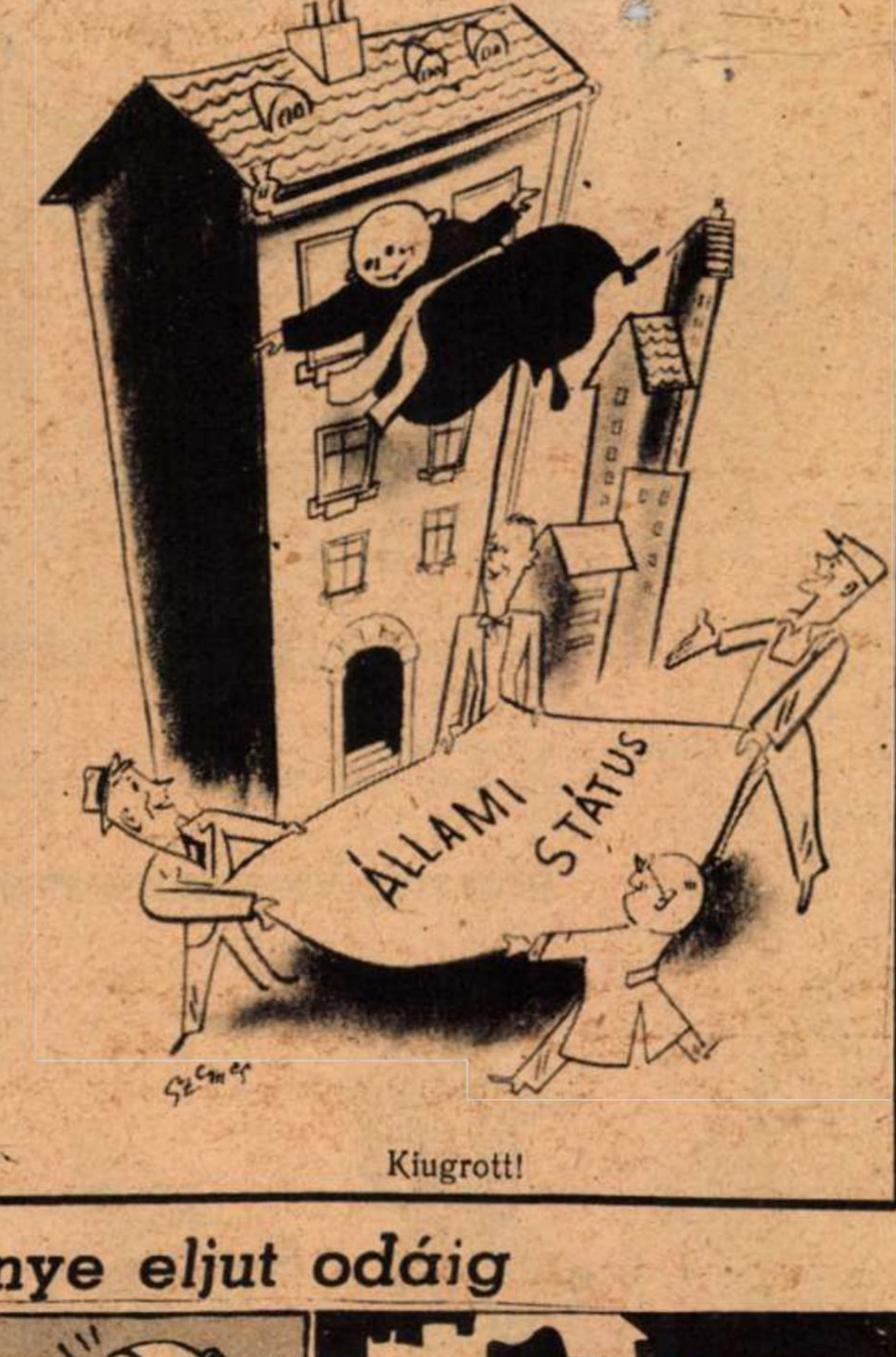

Kiugrott!

Valamihez mindenki ért

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bet. lap. száma 5170

A még nem államosított vállalat vezérigazgatójának tisztviselőül ajánlottak egy fiatalembert.

— Hova is osszalak be, kedves öcsém? — gondolkodott el a vezér. — Ha tudsz nyelveket, lehetnél a tolmácsom...

— Sajnos, nyelveket nem...

— Ha van gépipari képesítésed, a titkárom lehetnél... Vannak ugyanis dolgok, amiket én nem tudhatok, tehát...

— Igen, de sajnos, nekem nincs..., izé..., gépipari...

— Hát mit tudnál nálunk csinálni, kedves öcsém?

— Remekül tudnálak helyettesíteni, kedves bátyám!

Amig egy negyedkiló cseresznye eljut odáig

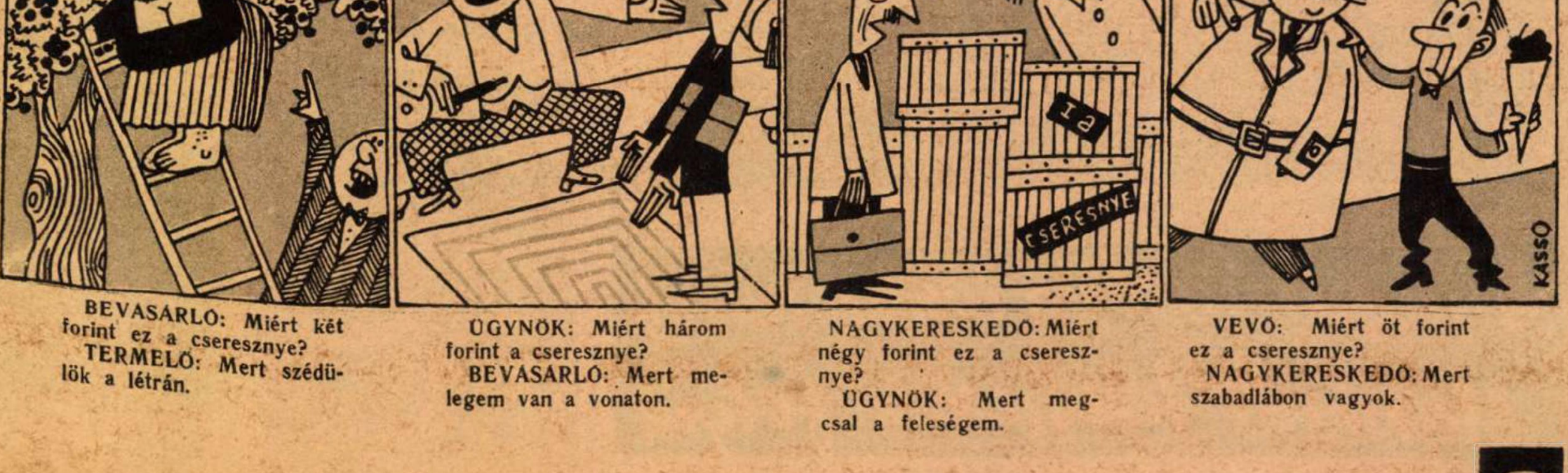

BEVÁSÁRLÓ: Miért két forint ez a cseresznye?
TERMELŐ: Mert szédülök a létrán.

ÜGYNÖK: Miért három forint a cseresznye?
BEVÁSÁRLÓ: Mert melegem van a vonaton.

NAGYKERESKEDŐ: Miért négy forint ez a cseresznye?
ÜGYNÖK: Mert megcsal a feleségem.

VEVŐ: Miért öt forint ez a cseresznye?
NAGYKERESKEDŐ: Mert szabadlábon vagyok.

A mester és a tanítvány

(Illusztráció a nyugatnémetországi pénzmanöverhez)

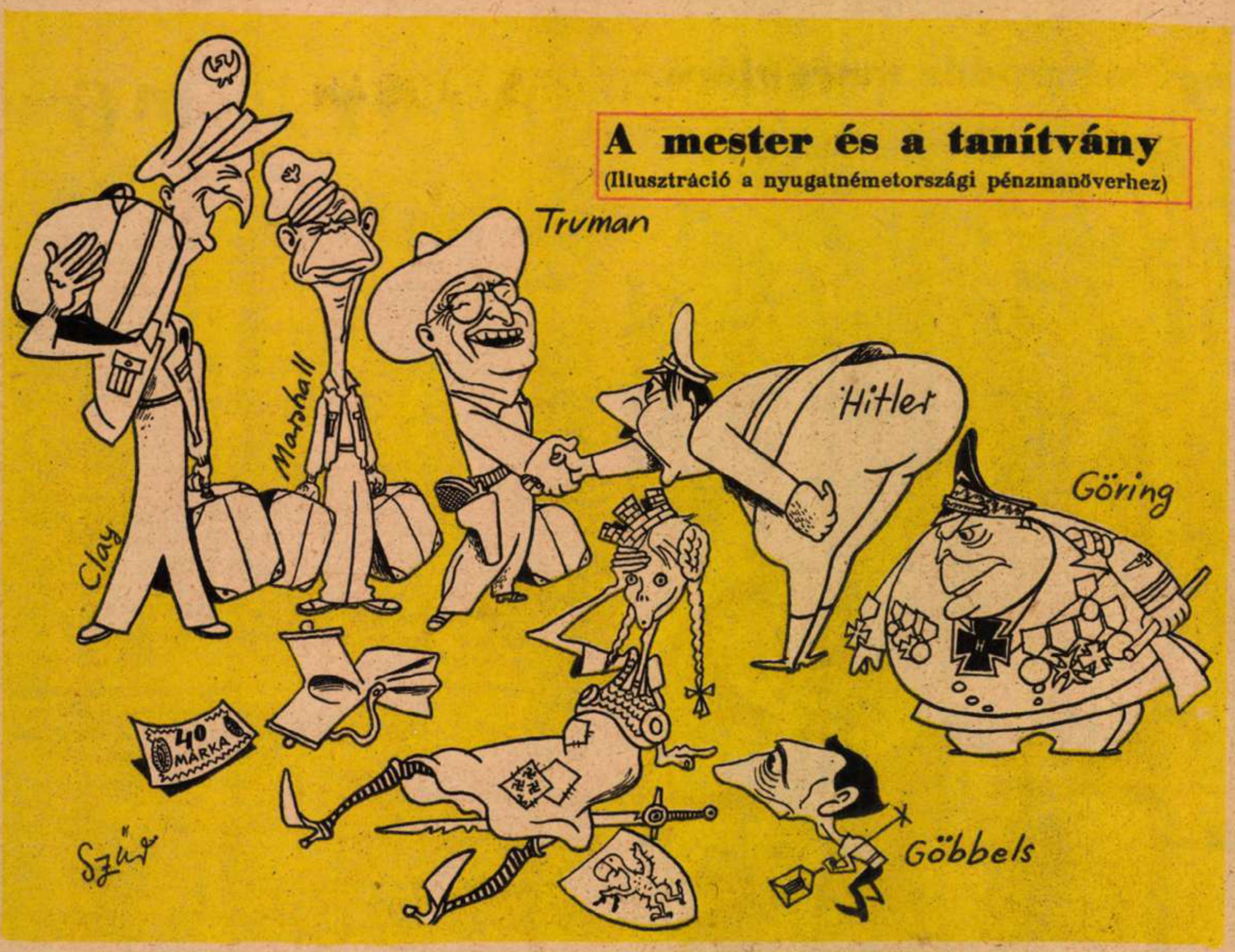

Hitler: Gratulálok, mein Truman, azt hittem, hogy Németországot nem lehet jobban kirabolni...

Van benne szemérem

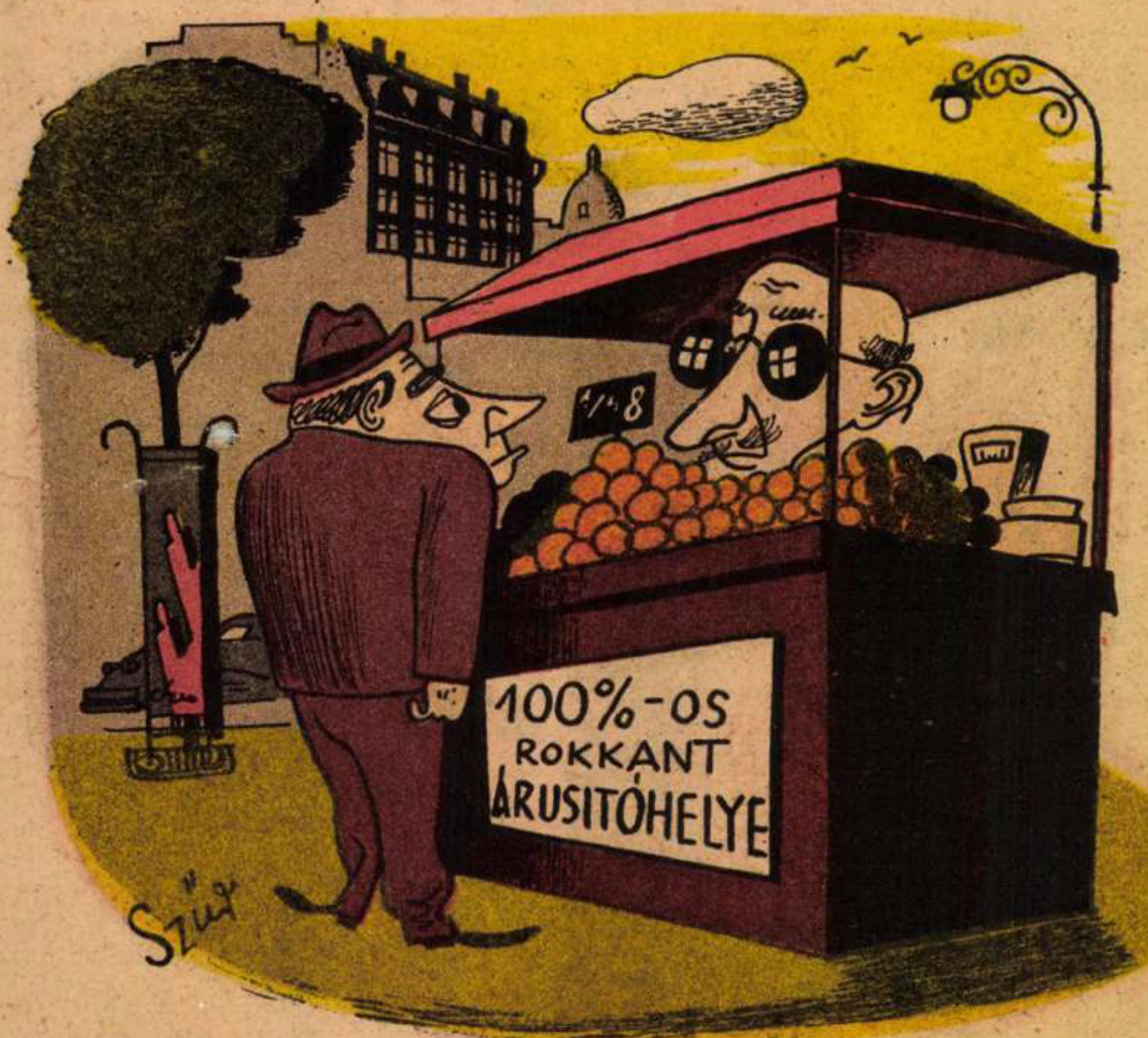

— Szegény ember! Vak?

— Nem kérem, csak azért hordom a fekete szemüveget, mert nem bírom nézni ezeket a magas árakat...

Horgászszerencse

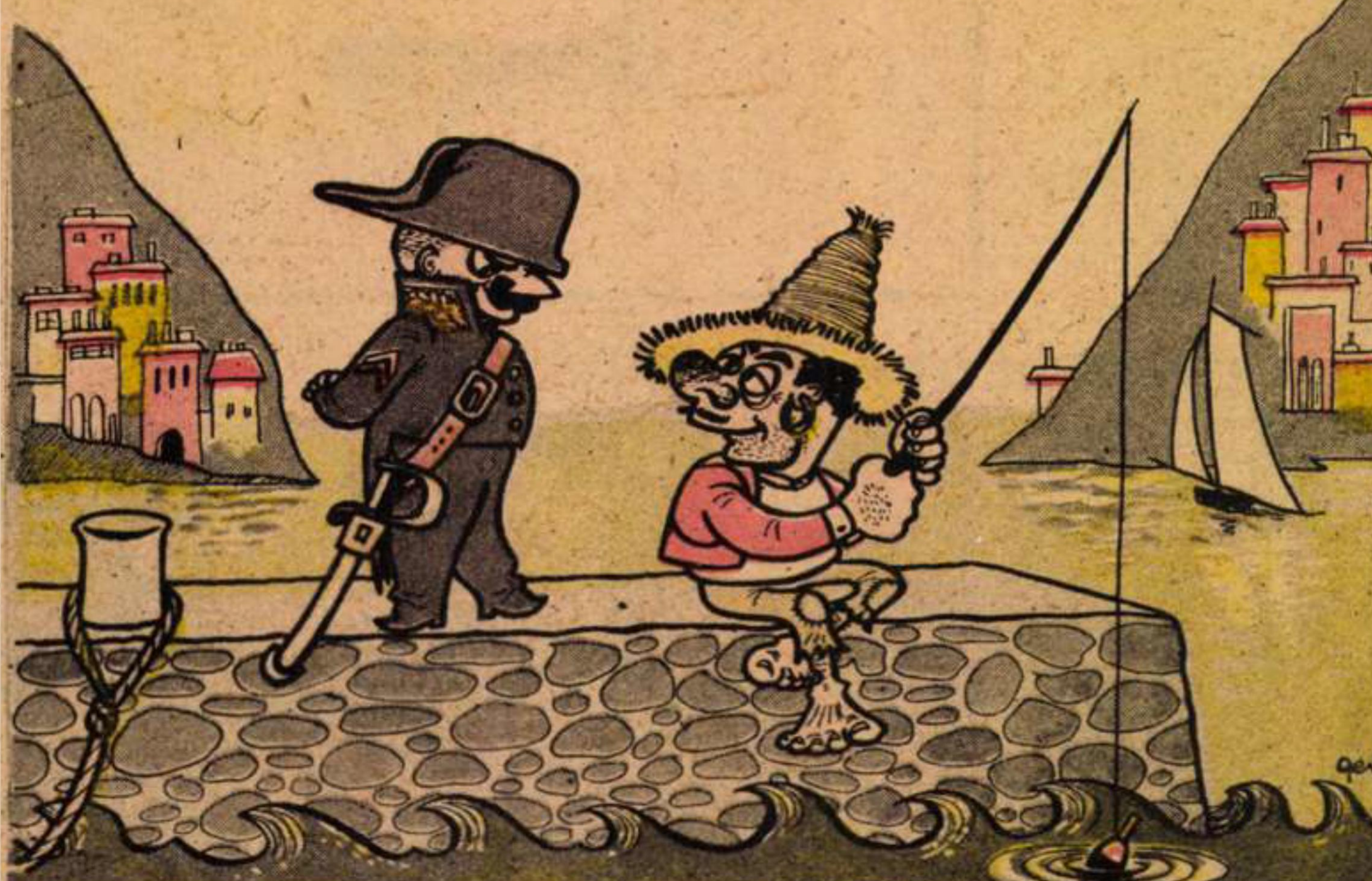

— Mondja, biztos úr, van itt sok hal?

— Hogyne, éppen tegnap süllyedt el egy hajó, tele szardiniával.

Nyugat-Európa tönkretétele Marshall-terveszerűen folyik

Fizikai lehetetlenség

Gugyerák egy kültelki kávémérésben reggelizik Babuskával.

— Na öregem, — fintorítja el az orrát Gugyerák — ez a kávé se látott egy csepp tejet se!

— Mi a fenével láthatna, — von vállat Babuska — amikor egyetlen kávészem sincs benne?

Ezen nevet Páris!

Ádám azt mondta Évának, hogy egy pár percre el kell mennie, de csak három nap mulva jött vissza a Paradicsomba. Éva végigmérte a meglehetősen zavartan viselkedő Ádámot és megkérte, hogy maradjon nyugodtan állva.

Azután megszámolta Ádám oldalbordáit.

Külvárosi borbélynál

Gugyerák ül a borbélynál. Miközben borotválják, a borbély kutyája kimeredt szemmel nézi. Gugyerák végül is ideges lesz.

— Miért fixíroz a kutyája olyan erősen? —

— Talán azért — feleli a borbély — mert gyakran megesik, hogy a vendégekről egy kis fület levágok és akkor mindig ő kapja.

A Ligetben hallottuk

Jóska, a hintáslegény betetováltatta a muszklijába, babájának, Julikának a nevét.

— Ugye ezt nem lehet eltávolítani, tehát most már örökké szeretni fogsz — csicseregte Julika.

— Ugyan — legyintett Jóska —, ez egy gyakori név, akármikor találok hozzá másik nőt.

Darvas Szilárd világhiradója

NÉMETORSZÁG: Jön a dolmárka!

Mint ismeretes, Németország nyugati övezetében rövidesen új pénzegységet vezetnek be amelyet a nálunk azóta elhasznált milpengő mintájára dolmárkának neveznek el. A dolmárka közepes nagyságú papírdarab, háromszori átszállásra jogosít és a világpiacon máris igen keresett toalettcikknek számít. Az új pénzt teljes erővel gyártják, hír szerint egész Nyugat-Németország nyomás alatt áll.

MAGYARORSZÁG: kiadták az uj szinigazgatói engedélyeket

Hosszas huzavona után végre kiadták az új színházi koncessziókat. Az új színigazgatók: Várkonyi Zoltán, Egri István, Bárdos Artur, Fényes-Szabolcs, Ascher Oszkár és Gáspár Margit. Az új színigazgatók működését nagy várakozás előzi meg, máris lépések történtek annak megállapítására, hogy miért újak ezek a színigazgatók. Annak biztosítására hogy a színházak a jövőben ne legyenek adóhátralékban, szintén intézkedés történt: a főváros már most nyomatékosan kijelentette, hogy jövőre is elengedi tartozásaikat.

AMERIKA: Új számolócsoda Washingtonban

Shamar Fülesh washingtoni csodagyerek a napokban töltötte be hatvanadik évét. A tiszteletére rendezett ünnepélyen Marshall külügyminiszter rámutatott arra, milyen csoda hogy valaki ebben a korban még mindig gyerek, majd a csodagyerek különböző számtani műveletekkel kápráztatta el az egybegyülteket. Pillanatok alatt kiszámította, mennyi puskát, ágyút, tankot szállít Truman a görög monarchofasisztáknak, majd ugyancsak bámulatosan rövid idő alatt közölte, hogy az elnök hány perce irányítja már az amerikai politikát. Truman fanyar mosollyal vette tudomásul, hogy percei meg vannak számlálva.

ANGLIA: London a palesztinai békéért

Bernadotte gróf a kormány megbízásából megkezdte tárgyalásait a palesztinai kérdés rendezésére. Egyidejűleg három amerikai romboló és egy-egy francia hadihajó áll a békéltető bizottság rendelkezésére azzal a megbízással, hogy már a tárgyalások elején lőni kezdjenek. Ilymódon elejét veszik a vérontásnak.

Nagy egyes!

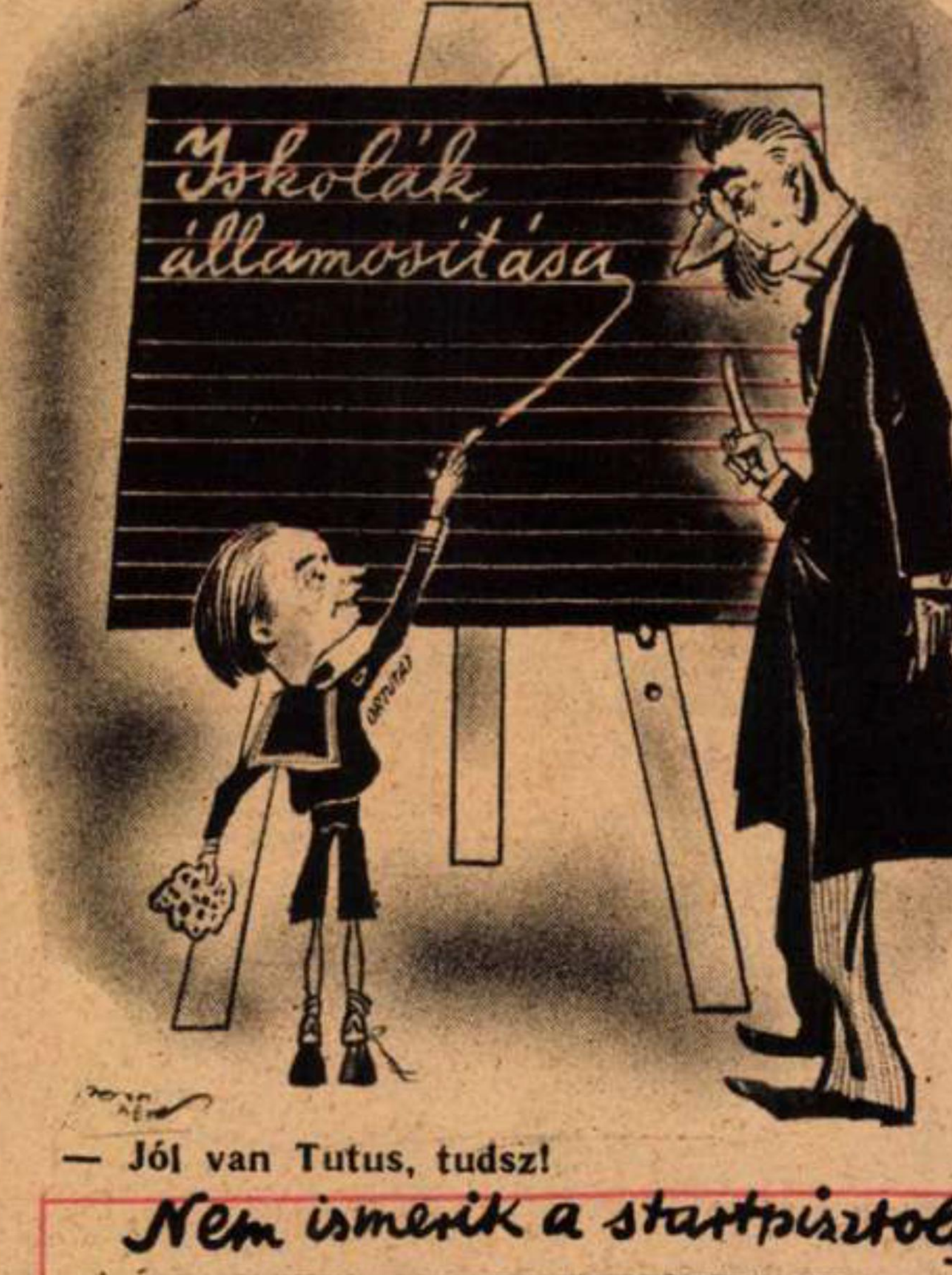

— Jól van Tutus, tudsz!

Nem ismerik a startpisztolyt

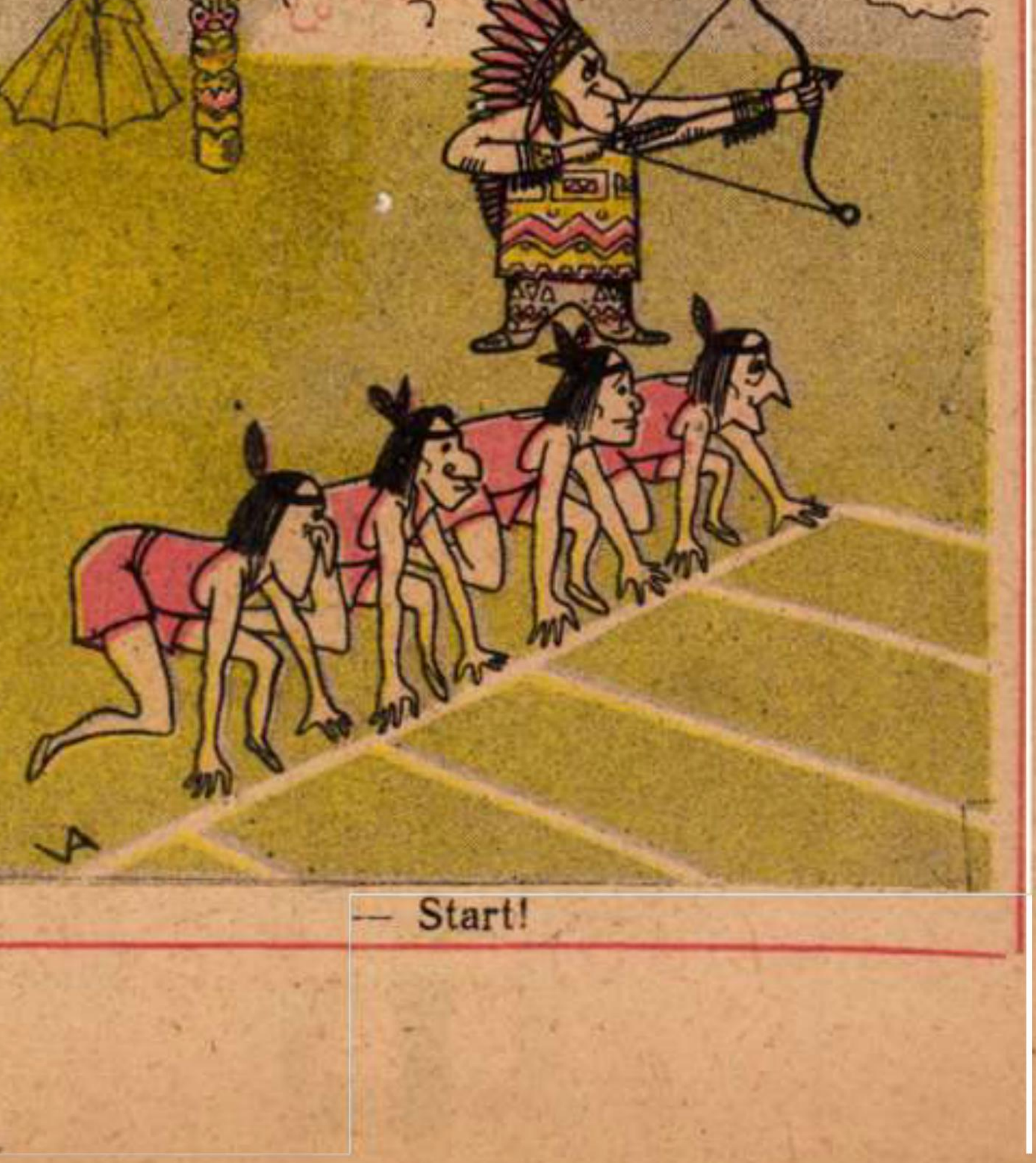

— Start!

GERGELY MIKLÓS:

Költészet a hirdetésekben

Újabban nagyon elharapództak a verses hirdetések. Egy verses hirdetés nagy általánosságban ilyen:

Nem ok nélkül pofázunk mi, azaz jár a szájunk,
Rádióját, fene önbe, javíttassa nálunk!
Szeretettel gondol rád:
Havlicsek és Gugyerák.

Ez azért van, mert nem költők írják a hirdetési verseket. Pedig eddig mindenféle verset költők írtak. Egy Vörösmaty-hirdetési vers például ilyen lenne:

Eljátszottad már kis játékidat,
Kedves gyermek, hamar játszottad el,
De nem baj, mert a Gugyerák-bazárban
Klasszabbat' vesznek majd jó szüleid.

Ady a maga fékezhetetlen lelkével sokkal szilajabb hirdetési verseket írt volna:

Fülembe forró ólmot öntsetek,
Legyek az új, az énekes Vazul,
Ha van egy jobb melltartó, mint a Vénusz!

Madách filozófikus dolgokat írna:

Ó nő! Ha volna lelked oly rokon velem,
Minőnek első csókodnál hivém,
Merkur sütőport adnál vacsorára,
A márkáját azt mindig jól megnéznéd
S vigyáznál, hogy ne kapj utánzatot.

Berzsenyi dacos, keserű reklámverseket írna:

Romlásnak indult hajdan erős magyar,
Nem látod, Árpád vére miként fajul?
S mindez azért, mert nem a Kárász-cégnél
Javíttatja elromlott rádióját!

Arany Jánosnál a formaművészet dominálna:

Bús az ősznek hervadása:
Hulló lombok, néma táj,
Használjatok Gébics-fogport
S nem lesz többé büdös száj.

A külföldiek közül Poe írna jó kis dolgokat:

A varázsszót, könyörögtem, mondd meg nékem,
ebadta!
Szólt a holló: Blek-paszta!

Mindez kétségkívül gyönyörű volna, de bizonyos mértékben mégiscsak szerencse, hogy nem költők írják a reklámverseket.

Mert akkor az „intelligens középosztály“ leszokna a reklámversolvasásról is.

A Rádió Bolond Istók-kabaréjának sikere

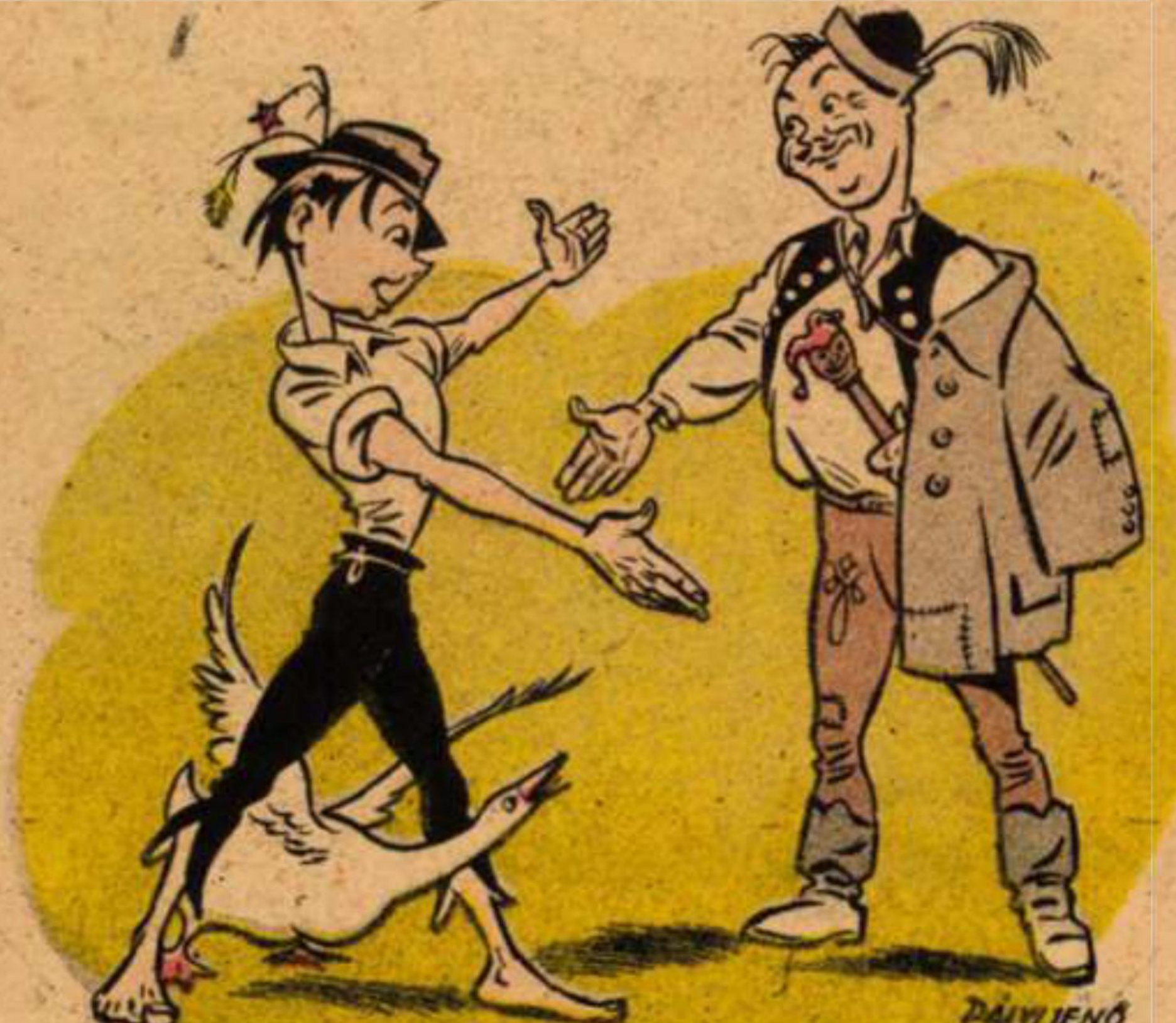

— Gratulálok, Istók, hallom, nagy sikered van.
— Nem csoda, Matyikám, engem is azok írnak, akik téged.

Miért jobb az új törvénykönyv?

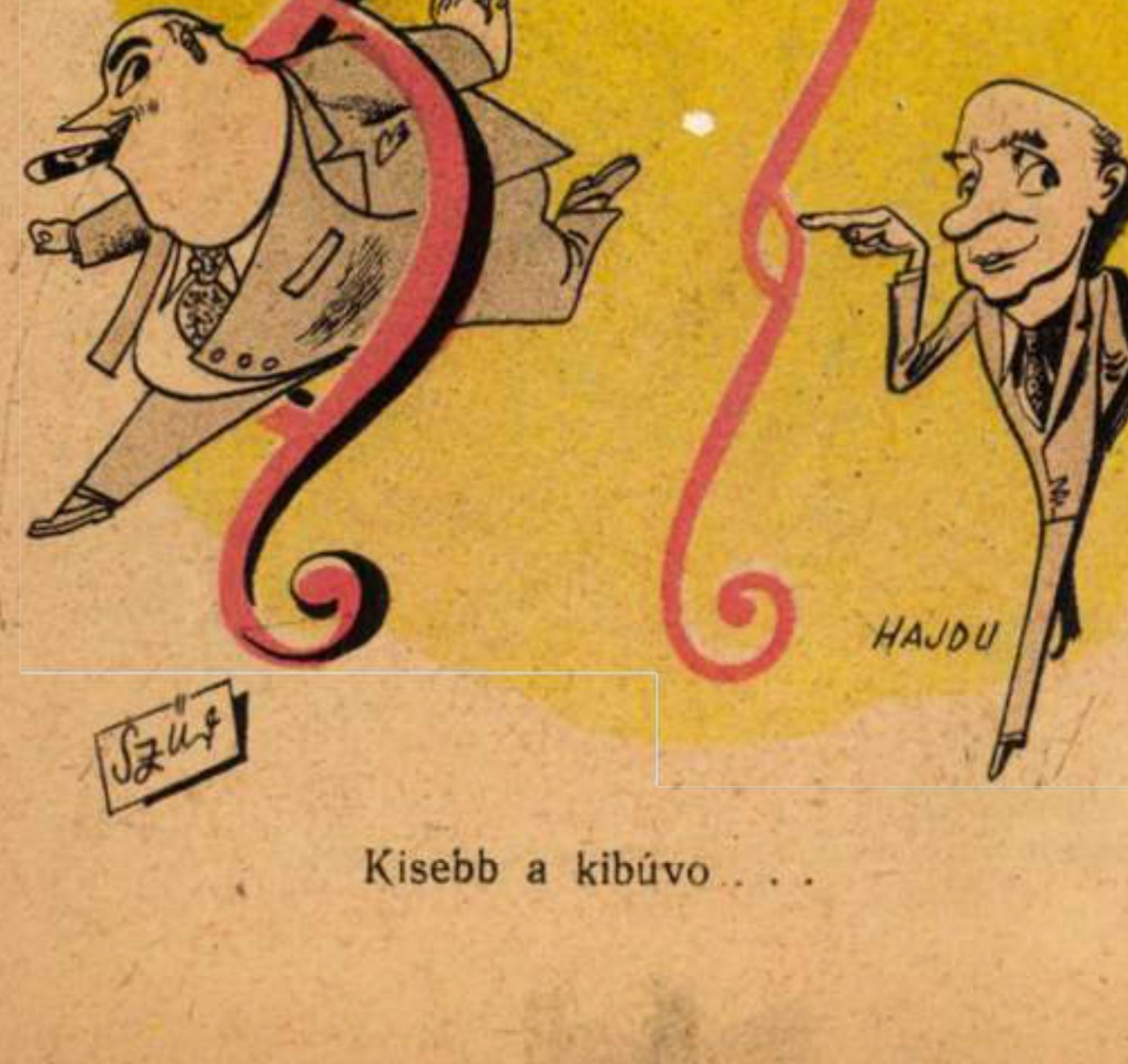

Kisebb a kibúvo . . .

DÉLFRANCIAORSZÁGBAN

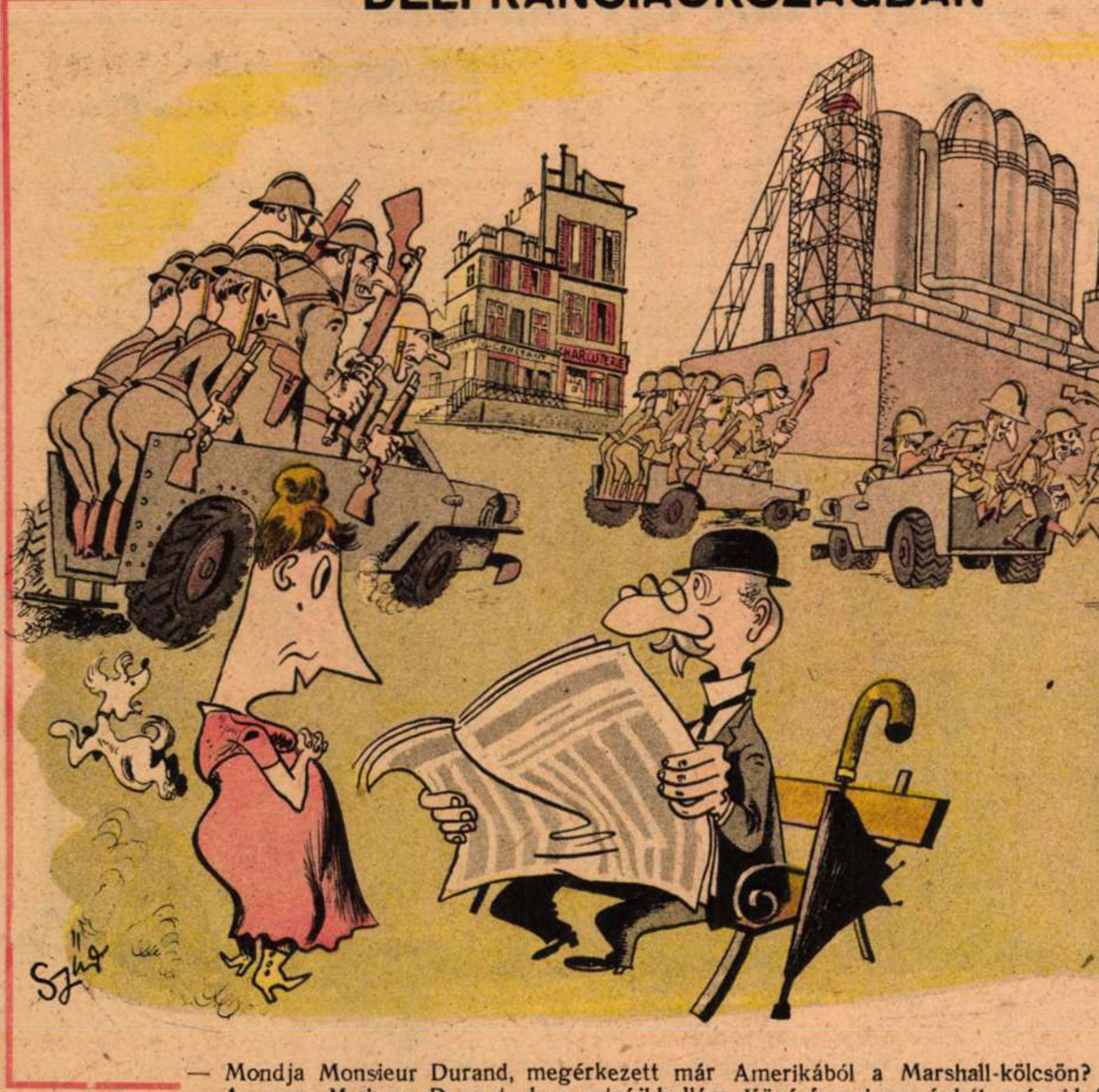

— Mondja Monsieur Durand, megérkezett már Amerikából a Marshall-kölcsön?
— Az nem, Madame Dupont, de a sztrájkhullám Középfranciaországból már ideérkezett . . . .

Szülői szemérem

A VIII. kerület egyik szociális gondozónőjét megszólította egy ember este a Baross-utcában:

— Hét gyermekem éhezik otthon . . ., adjon valamit a naccsága!

A gondozónő elővette a noteszét:

— Talán egyebet is tehetek az érdekükben. Most itt egy forint, de adja meg a címét, holnap megnézem a gyermekeit.

— Pardon, hölgyem, — húzta ki magát büszkén a férfiú, de már iszkolt is —, nem szoktam a gyermekeimet pénzért mutogatni!

Gyerünk a konkurrenciához!

Szacsadi odamegy a Nyugati pályaudvar harmadosztályú jegypénztárához és egy jegyet kér Püspökladányba.

— Öt forint nyolcvan — mondja a pénztáros és nyujtja a jegyet.

— Az nagyon drága — alkuszik Szacsadi —, adja háromért!

— Ne vicceljen itt, — förmed rá a pénztáros — kell a jegy vagy nem kell?! . . .

— Nem kell! — ordítja vissza Szacsadi. — Megyek a Keletihez! . . .

Játékszenvedély

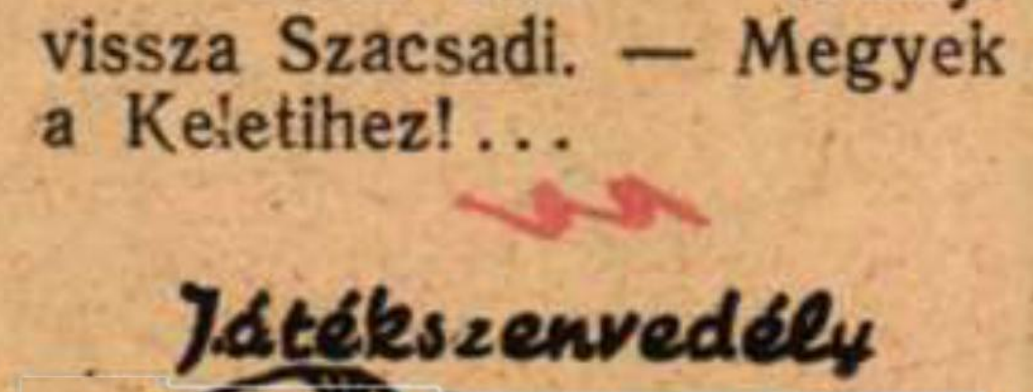

A következő párbeszédet hallottuk egy kávéházban:

— Kártyázzunk, öregem. Szenvedélyes játékos vagyok, s nincs itt a partnerem.

— Nem tudok kártyázni.

— Akkor hát sakkozzunk . . ., az is jó.

— Sakkozni se tudok.

— És dominózni?

— Azt nem játszom . . . nagyon gyerekes.

— Ejnye . . ., akkor hát nincs más hátra: adj kölcsön tíz forintot.

Helyzetjelentésünk az arab-zsidó fegyverszünetről.

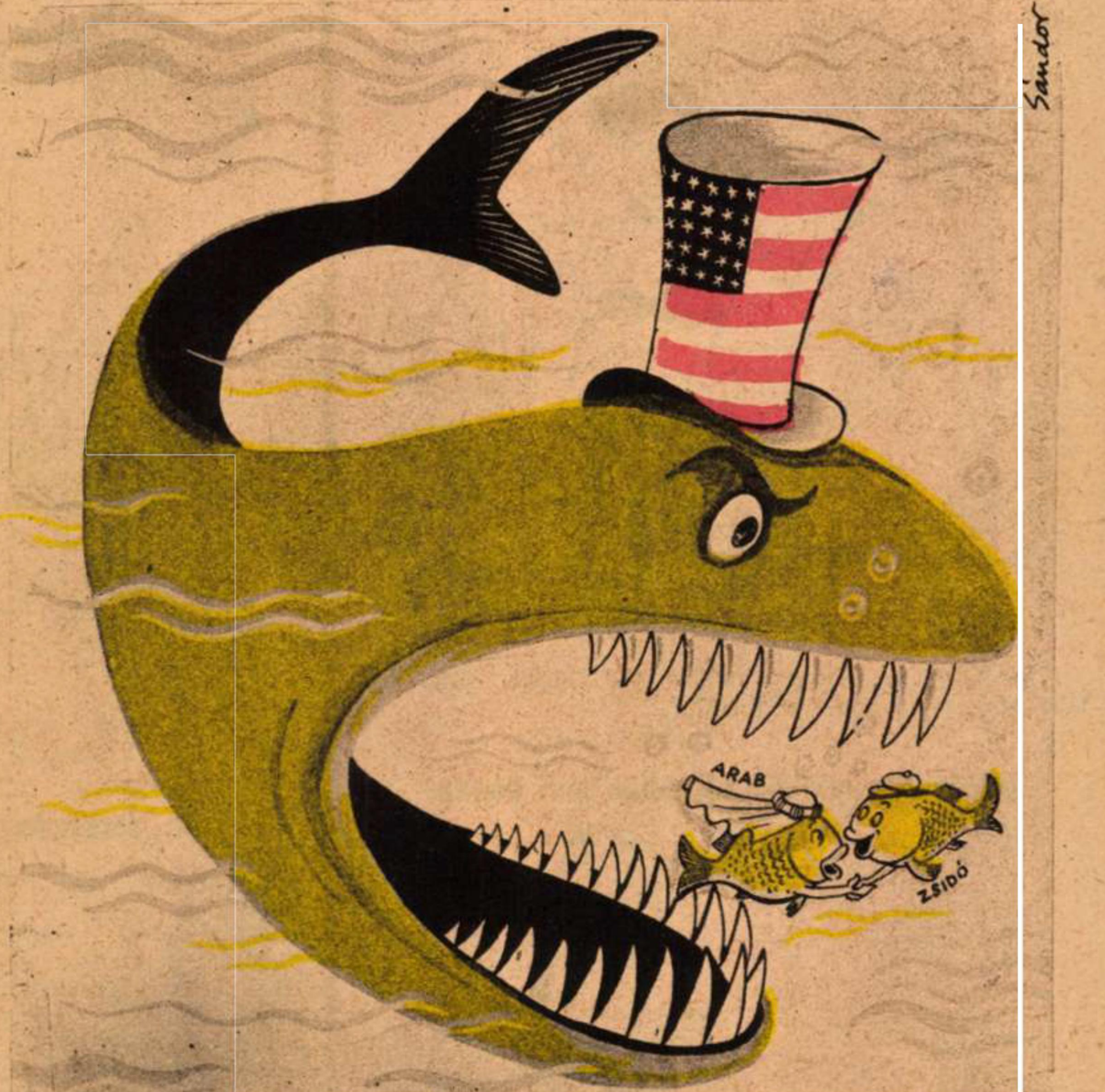

Festők munkaversenye

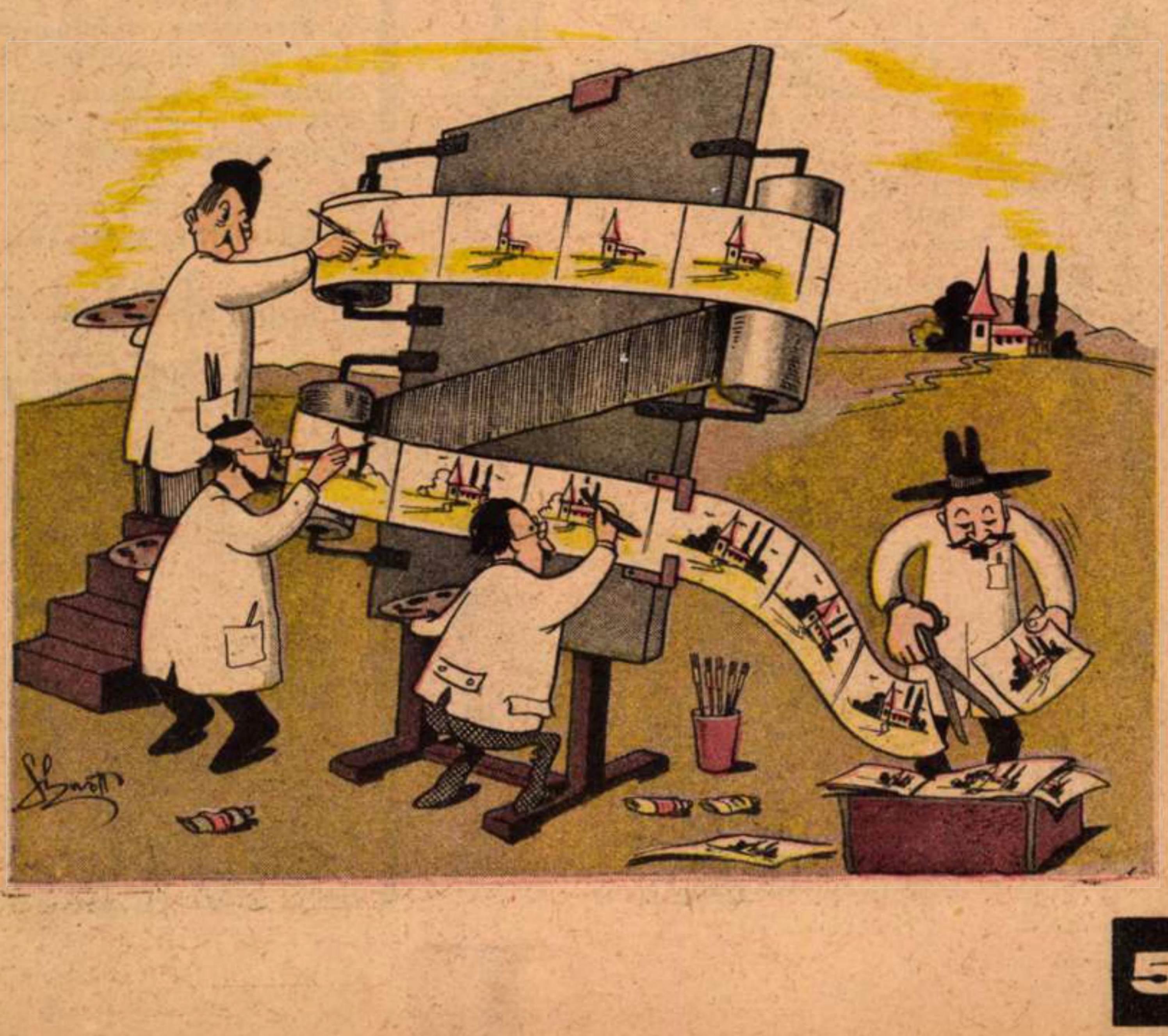

Egyensúly egy pártban

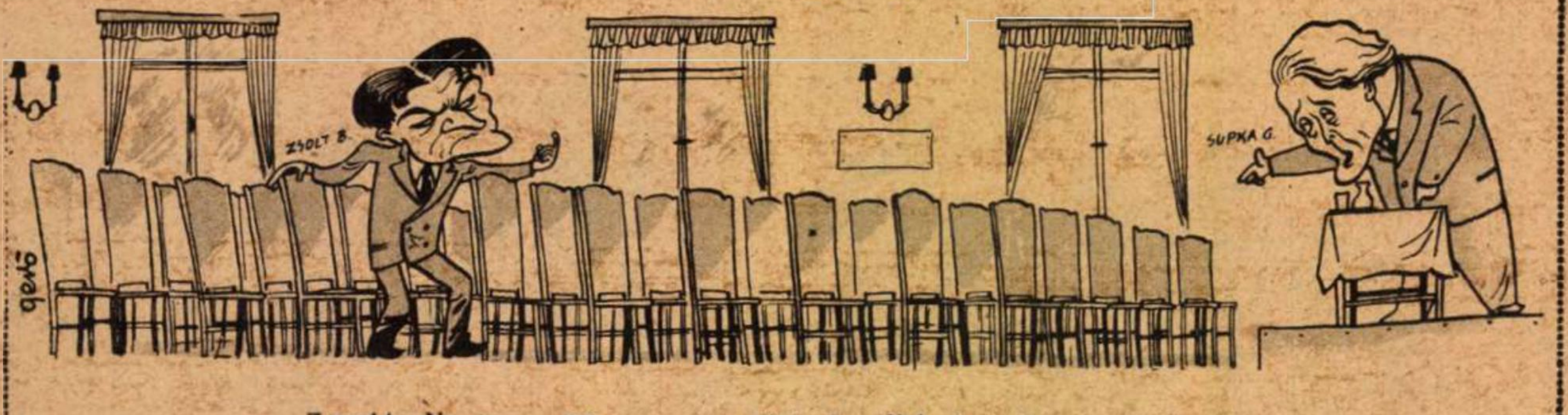
ZSOLT B.
SUPKA G.
gerő

Zsolt: Na gyere, Géza, most majd én beszélek és te leszel a hallgatóság.

E HETI CSODÁNK

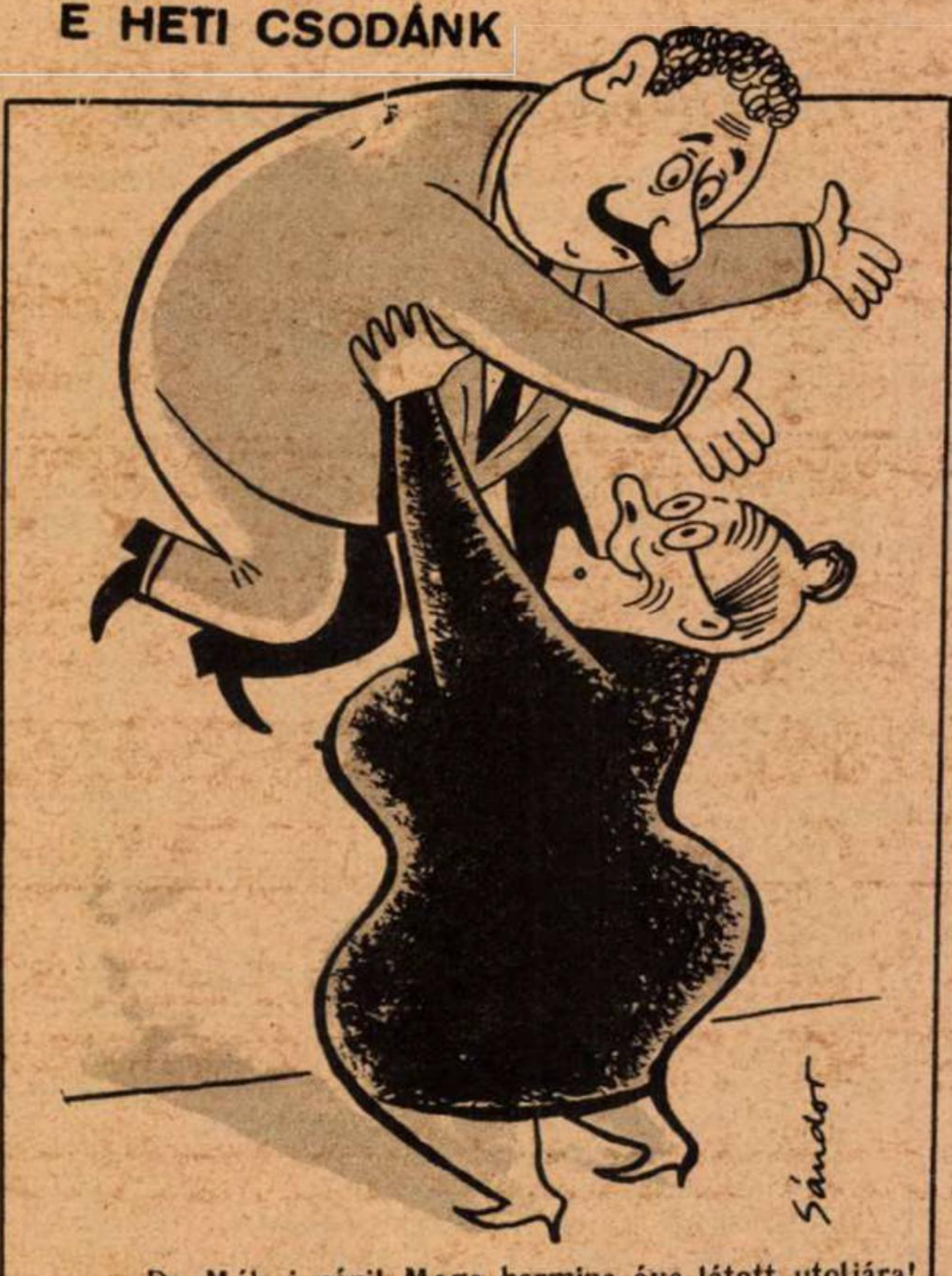

— De Málcsi néni! Maga harminc éve látott utoljára! Most már nem lehet így emelgetni engem!

Irány: a városliget!

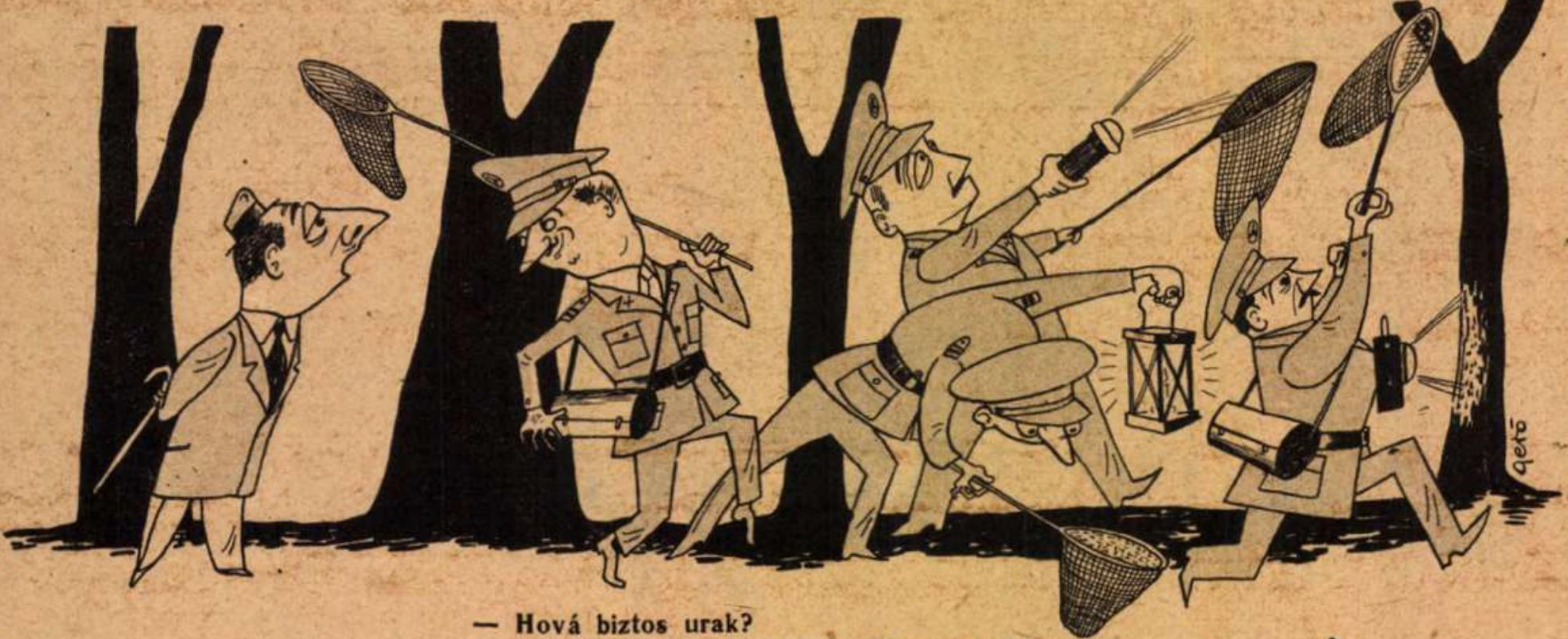

— Hová biztos urak?
— Megyünk a ligetbe éjjeli pillangókat keresni...

Vásári örömök

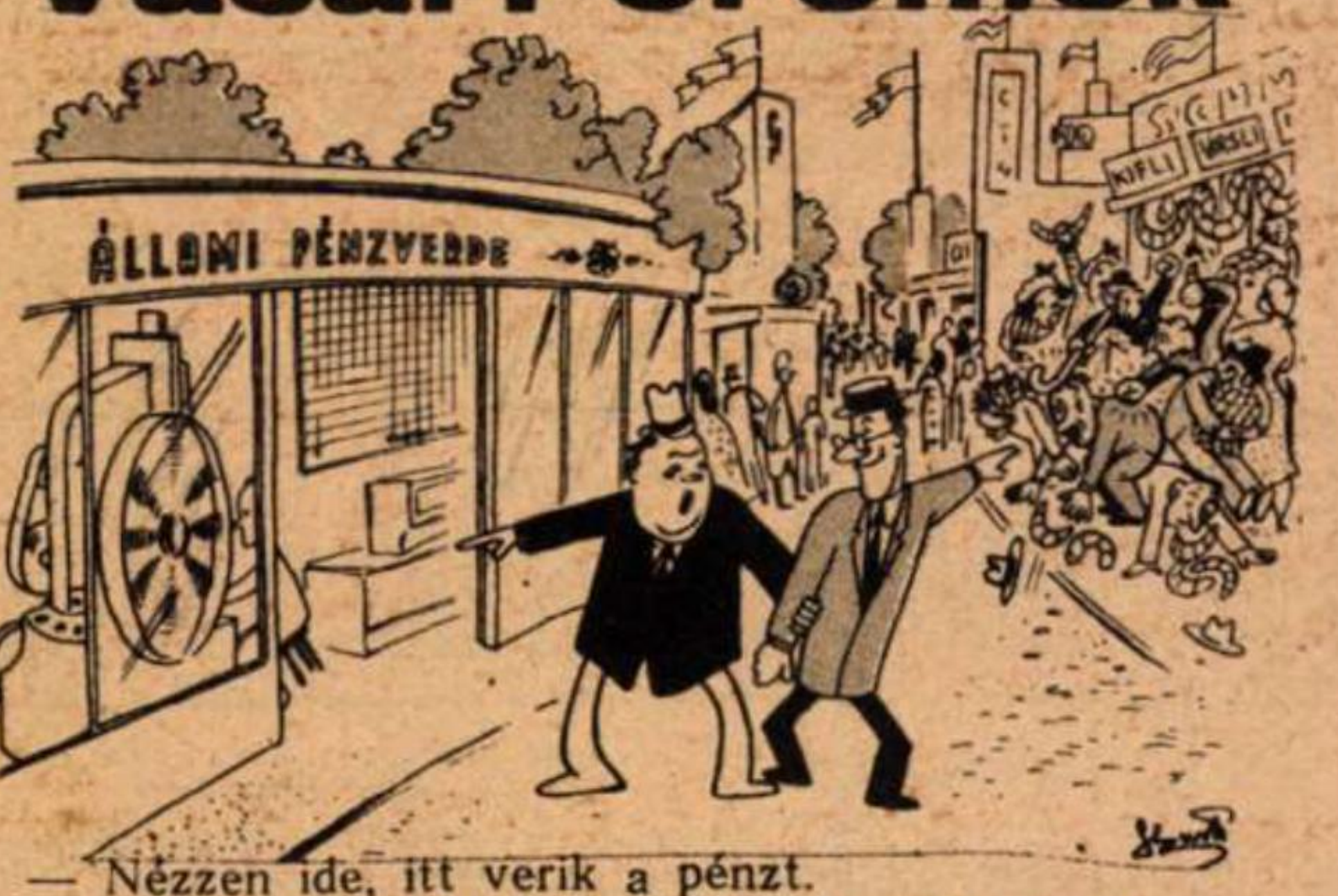
ÁLLAMI PÉNZVERDE
KIFLI
VIRSLI

— Nézzen ide, itt verik a pénzt.
— Inkább odanézek, ott a társbérlőmet verik!

A hódítás titka

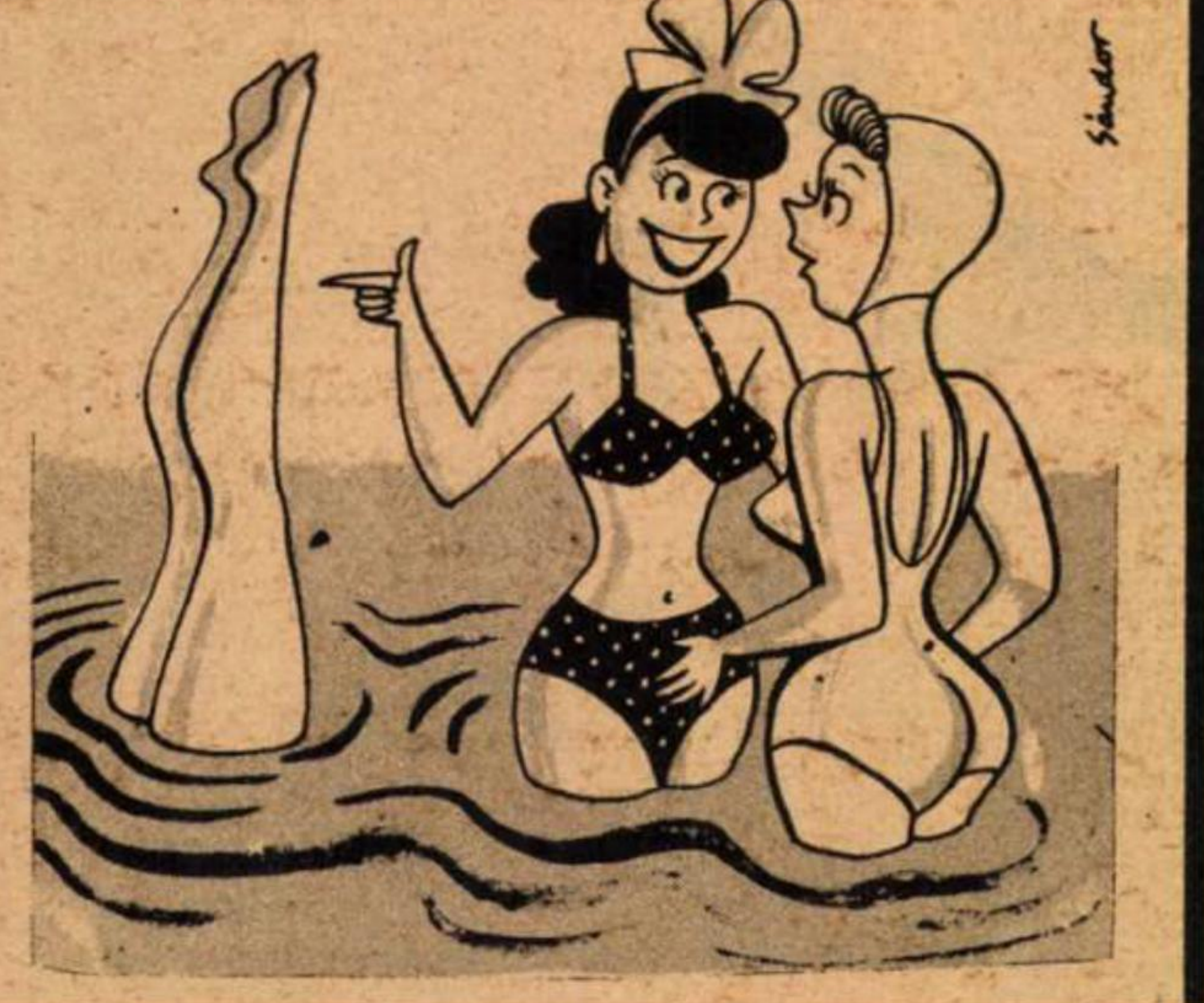

— Hogy ez a Manci milyen hiú! Tudja, hogy szép lába van és így főzi a férfiakat.

Mindent megfelelő ostyában kell beadni

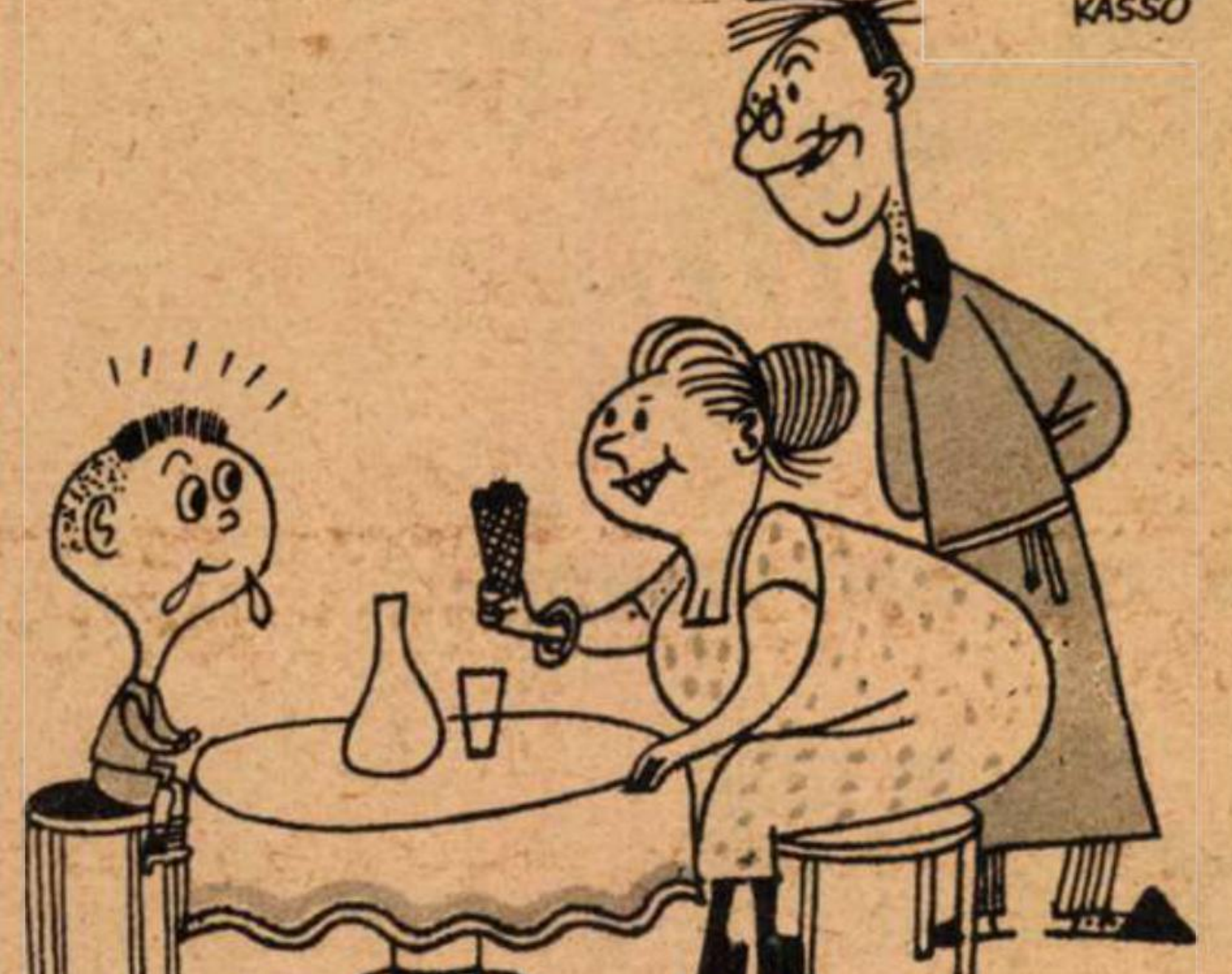

— Most pedig, fiacskám, edd meg szépen a spenótodat.

—o—

Ennek tényleg elment

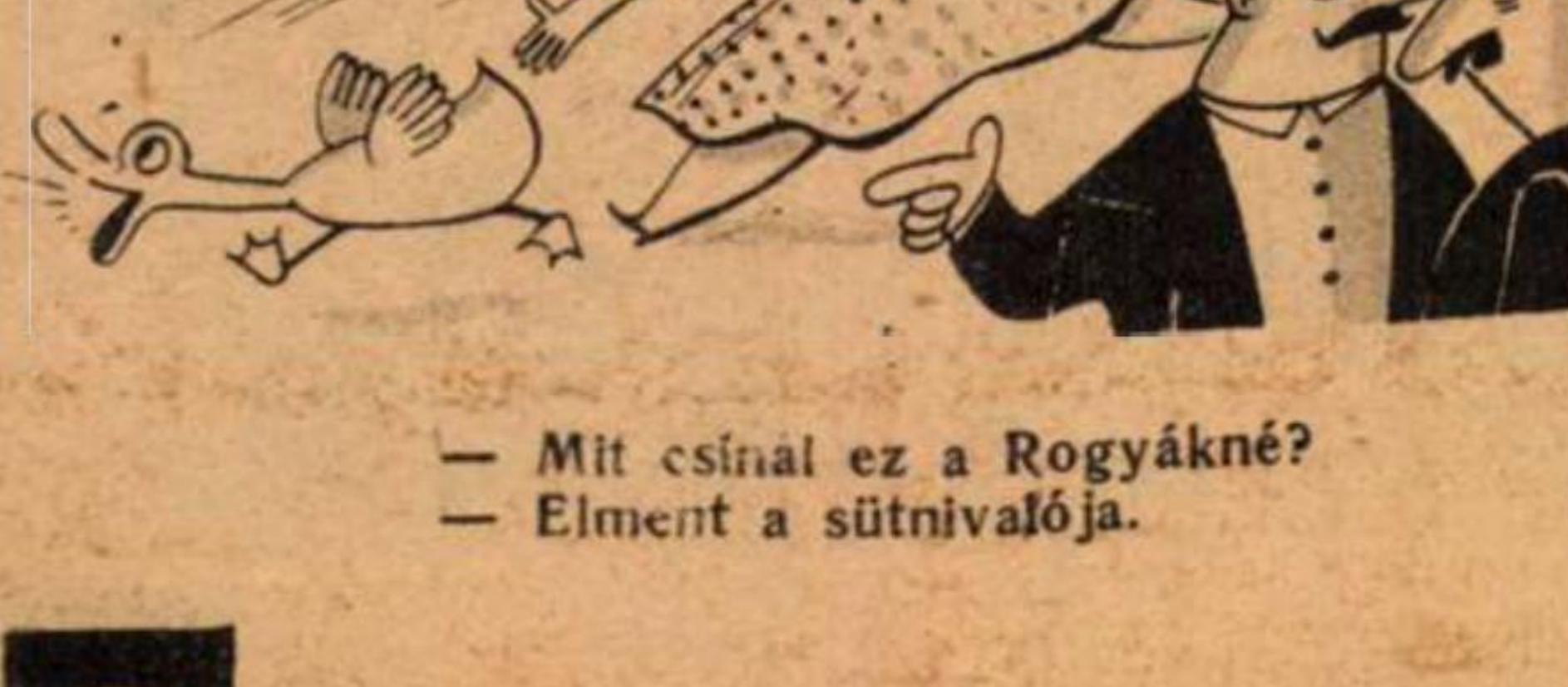

— Mit csinál ez a Rogyákné?
— Elment a sütnivalója.

Városi kisfiu falun

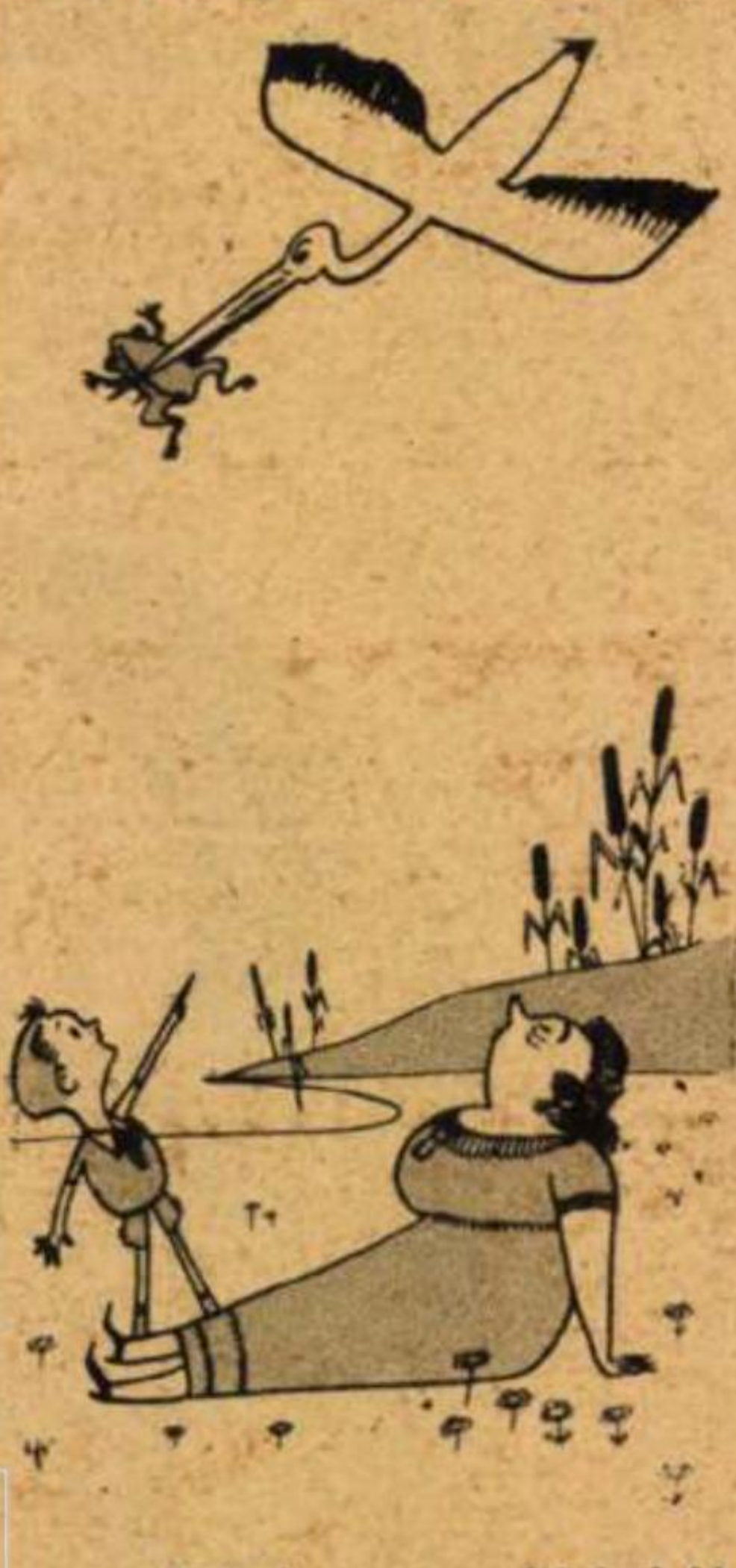

— Nézd anyu, kisbabát visz a gólya a békának.

Enyhítő körülmény

Apagyilkos fiatalember állt egyik vidéki törvényszékünk előtt. Gazdagon megfizetett védője nyakatekert okoskodásokkal igyekezett enyhítő körülményeket felsorakoztatni. Igy fejezte be beszédét:

— Végül pedig legyen tekintettel a bíróság arra is, nagy veszteség érte-e hazánkat védencem áldozatának elhunytával. Hogy e veszteség nem valami nagy, arra könnyen rájövünk, ha elgondoljuk: milyen lehetett egy olyan atya, akinek ilyen gyermeke volt!

MASzOBSz jelszava

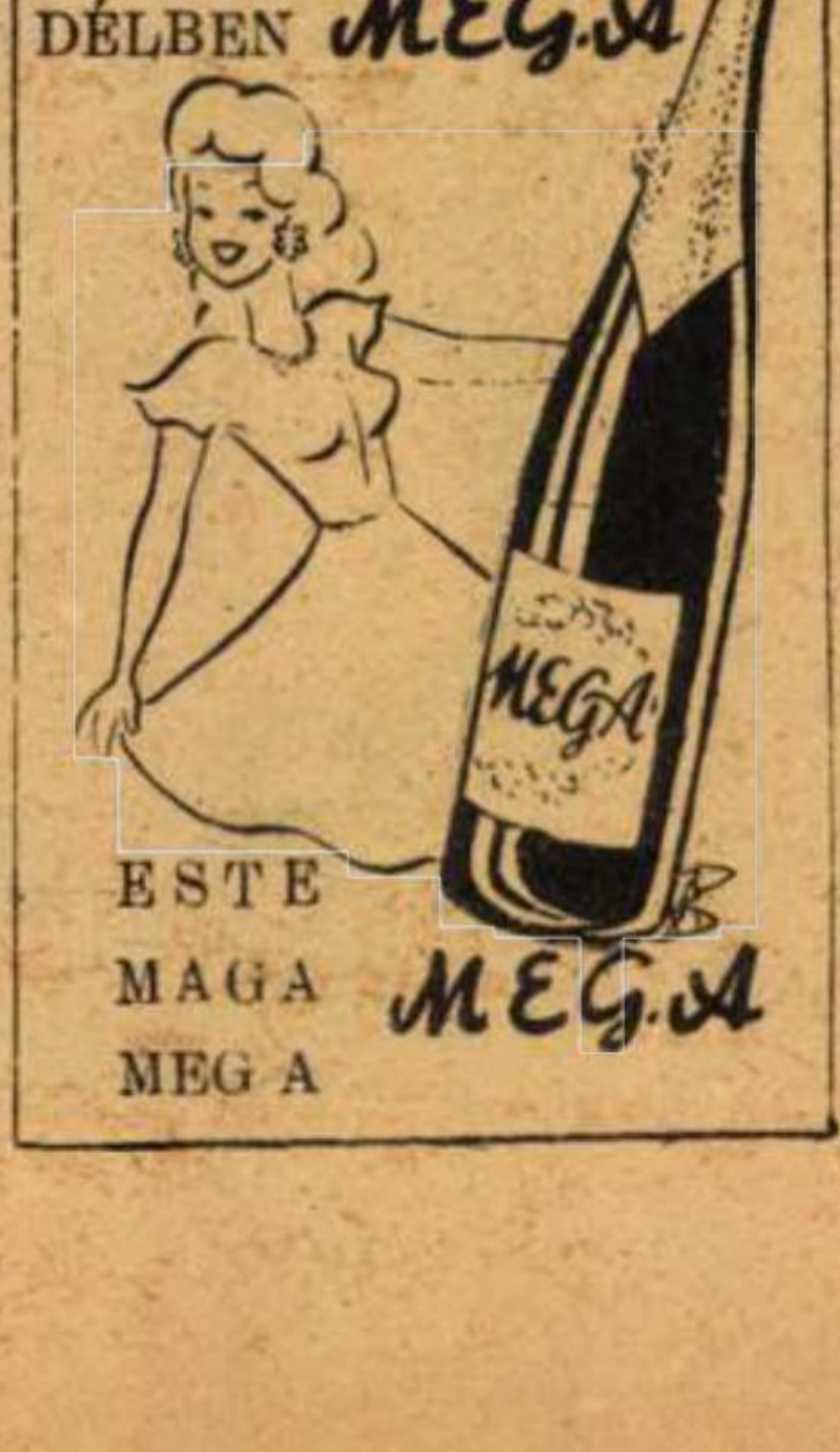

REGGEL MEG.A
DÉLBEN MEG.A
ESTE
MAGA
MEG A MEG.A

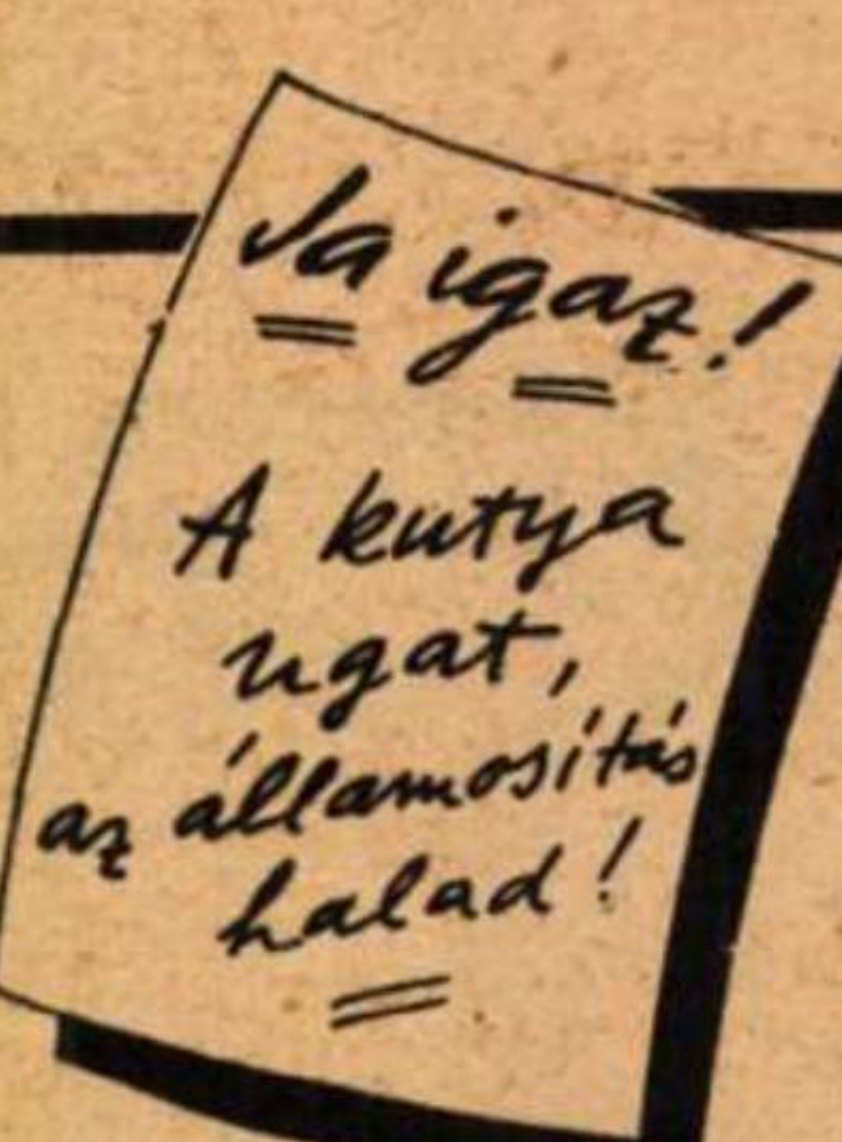
Ja igaz!
A kutya ugat,
az államosítás halad!

A legifijabbak fürdőruharevüje

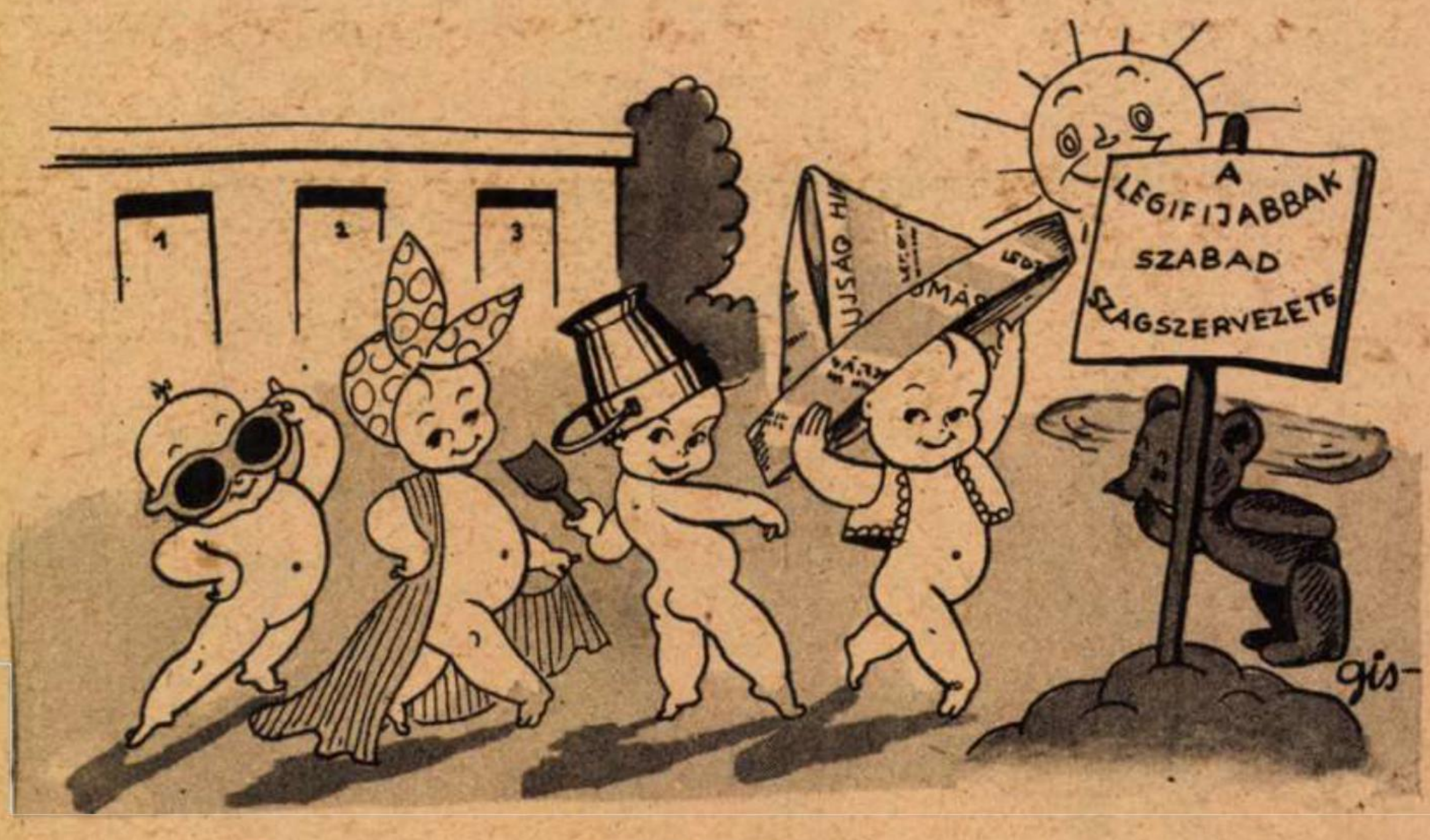
1
2
3
UJSÁG
A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE
gis-

Hétvége W.ashingtonban

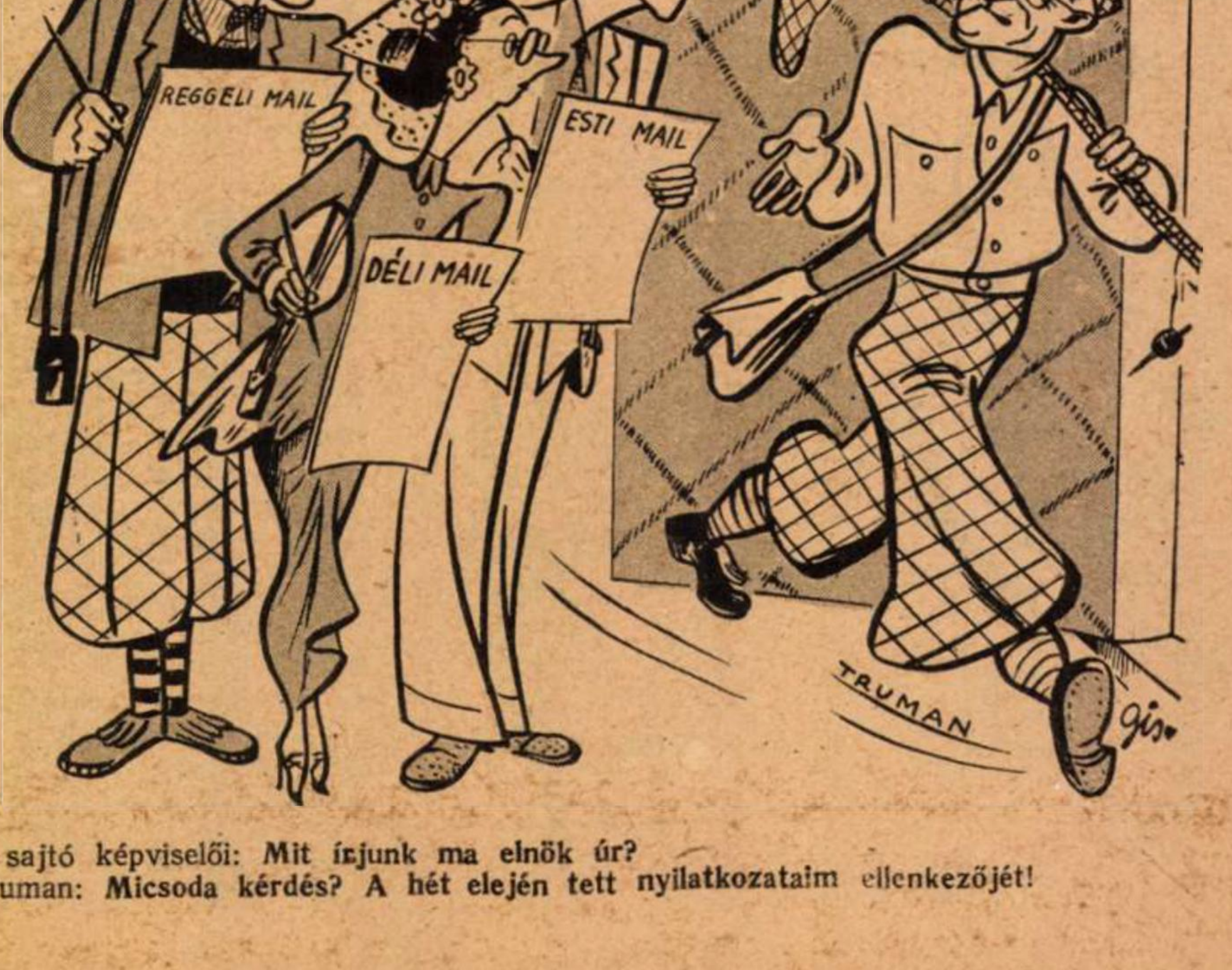
REGGELI MAIL
DÉLI MAIL
ESTI MAIL
TRUMAN
gis.

A sajtó képviselői: Mit írjunk ma elnök úr?
Truman: Micsoda kérdés? A hét elején tett nyilatkozataim ellenkezőjét!

Felemelik a köztisztviselők fizetését

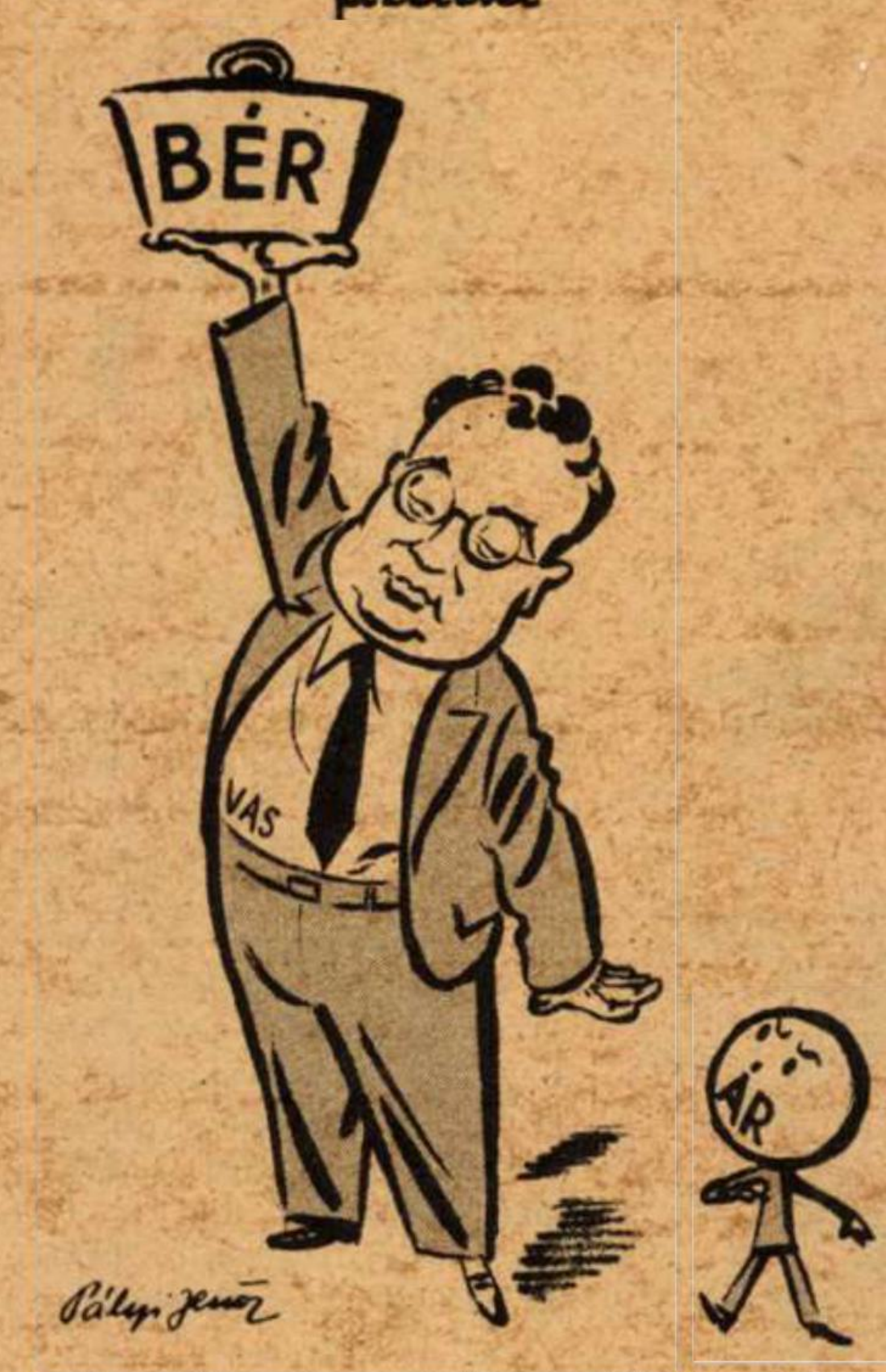

Ár: Hát velem mi lesz, miniszter úr?
Vas: Maga fiam ott marad, ahol van!

Példázat

arról, hogy mit tanult a francia kormány az angol kormánytól

Nyuszek felajánlja Blek Vincének, hogy elviszi egy darab úton a motorkerékpárjával.

— De tudsz te vezetni? — kérdi gyanakodva Blek.

— Mi az, hogy tudok — mondja sértődötten Nyuszek. — Remekül vezetek.

Alig mennek tíz lépést, Nyuszek neki hajt egy fának és felfordulnak.

— No — mondja dühösen Blek —, így én is tudok vezetni!

— Nagy kunszt! — feleli Nyuszek —, mikor én már megmutattam.

LÉGBETYÁR

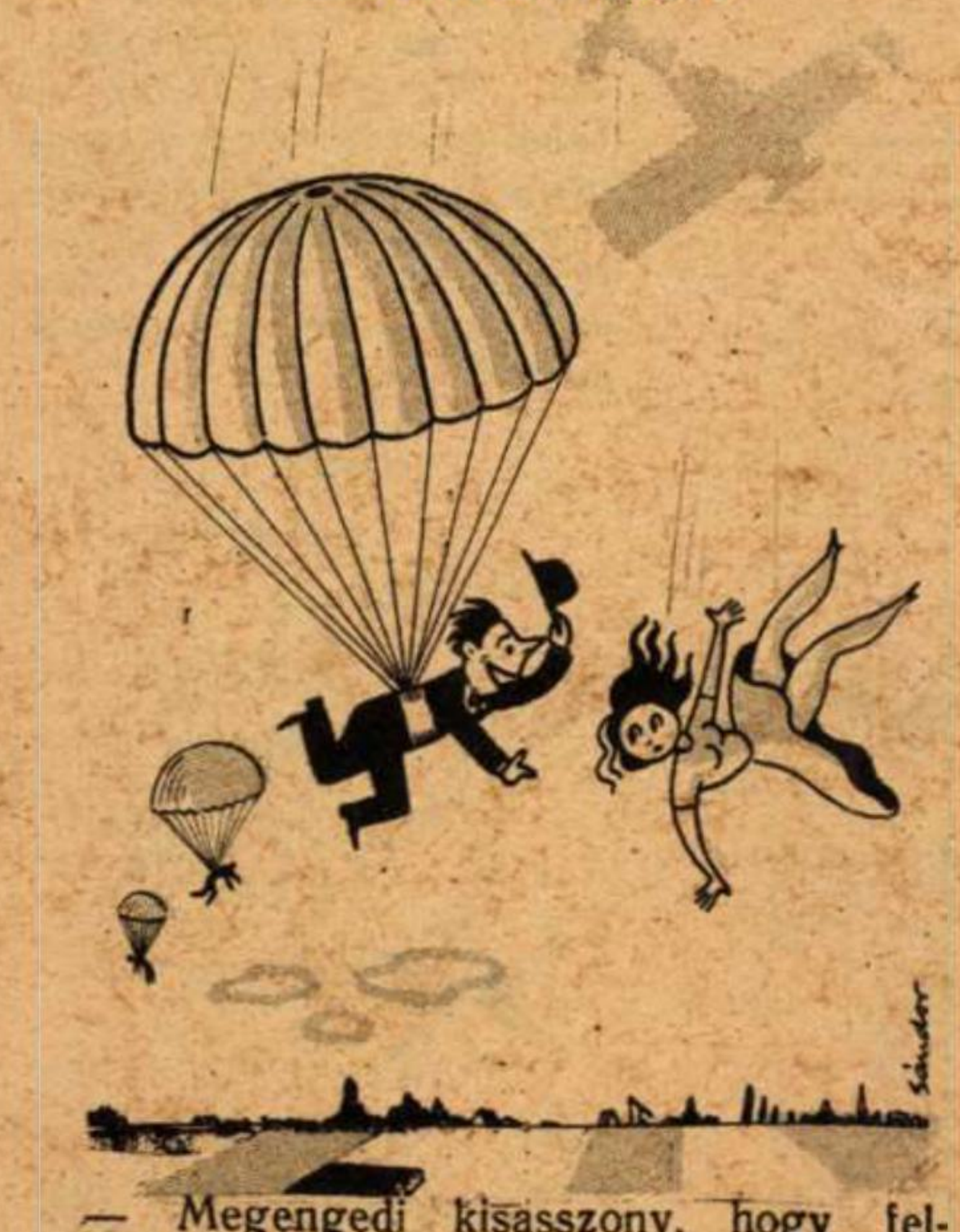

— Megengedi kisasszony, hogy felajánljam az ernyőmet?

Példázat

arról, hogy meglenne-e Palesztina a nyugati hatalmak beavatkozása nélkül

Egy hölgy megkérdezi a társaságban a divatos sebésztől:

— Mit gondol doktor úr, megélhet az ember vakbél nélkül?

— Ön igen — feleli az orvos. — De én nem.

Amerikai szerkesztőség

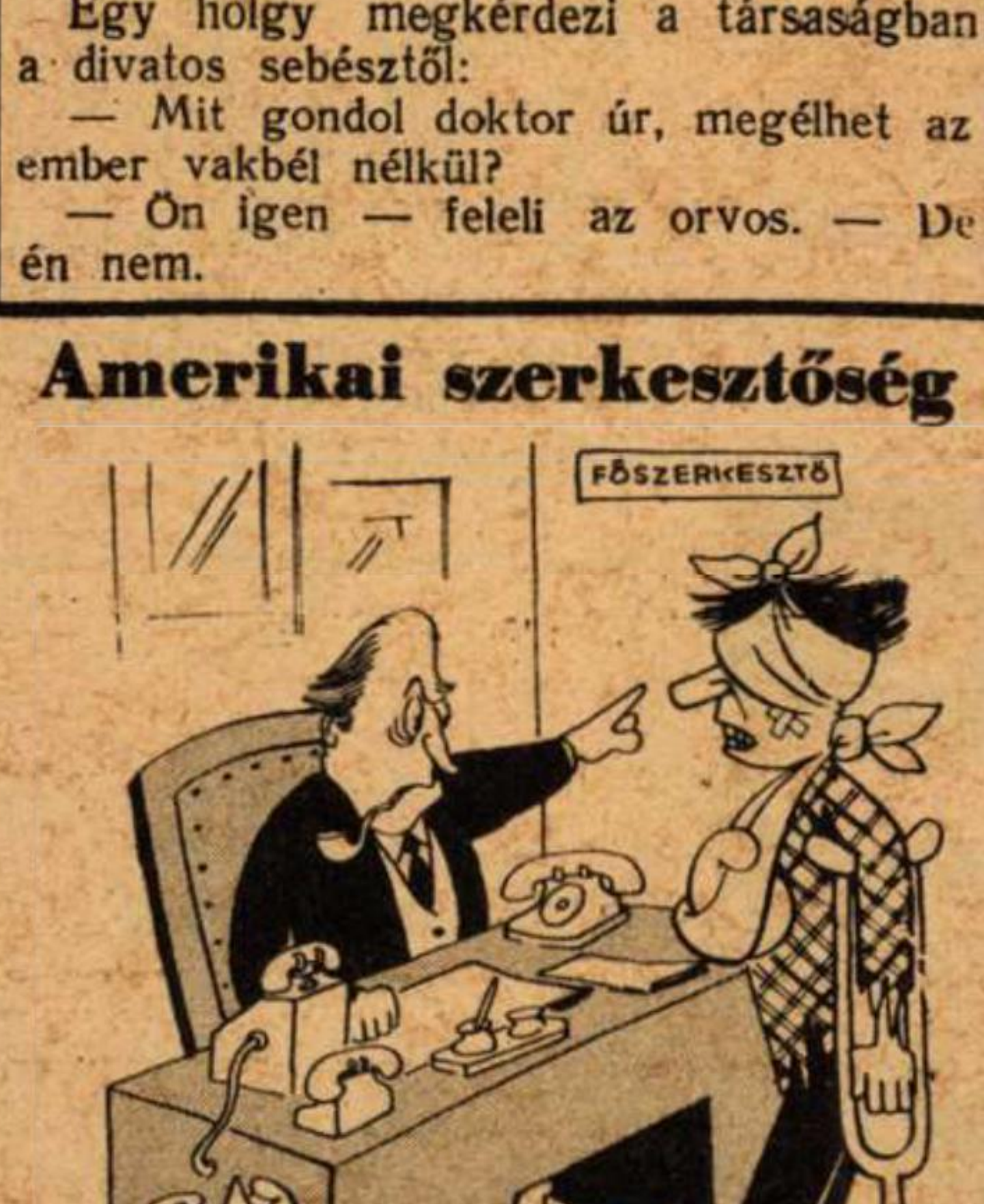

Főszerkesztő: Menjen csak vissza fiam és folytassa a sztrájkriportot, ne féljen semmitől, magát védi a sajtó hatalma.

GÁDOR BÉLA:

Braunffy, a művelt ember

Ahogy leülök a kávéházban, otterem az asztalomnál és szerény mosollyal üdvözöl:

— Jónapot adjon az Isten.

— Szolgája, Braunffy úr — mondom, — üljön le és igyon egy feketét.

— Igyék ... — szól egy kis nehezteléssel. — Iszom, iszol, iszik ... Ikes ige. Coniunctivus praesens: igyék.

Leül és alázatos mosolylyal megtörli szemüvegét.

— Mi ujság, apafej, — mondom — mit csinál mindig?

— Köszönöm — szól — és idegesen megrándul az arca. — Beatus ille, qui procul negotiis ... — Majd odafordul a pincérhez. — Kérek egy kettős feketét.

— Braurffy úr egy dupla feketét kér — világosítom fel a tanácstalanul álldogáló pincért, aki ezt megérti és nyomban eltűnik.

— Igy teszik tönkre nemes nyelvünket — mondja és szemrehányóan néz rám vastag szemüvege mögül. — Vagy, ahogy egy elmés lapp közmondás mondja: Khájmon ribánu lalaó pender ... Ez hevenyészett magyar fordításban így hangzik: **A friss hal jobb, mint a büdös . . .** Szereti ön a lappokat?

— Hogyne, — mondom — különösen a Szabad Népet és a Szabadságot. De naponta elolvasom a többi lappokat is.

— A szójáték — mondja révedezve — a szállongó szellem ganaja ... így tartja Victor Hugo. — Kortyint egyet a forró feketéből. — Imádom a feketét, különösen, ha ingyen van. Már a régi aztékok is szerették a potyát, sőt nyoma van annak, hogy a longobárdok a nyolckarú Tarhát, mint legfőbb istenüket tisztelték.

— Gyujtsék rá — mondtam és megkínáltam cigarettával. Elgondolkozva nézett a füstbe.

— Már Vötüdüpaté, a hires francia költő is megmondta, hogy narkotikum nélkül nem lehet élni. A híres török botanikus, Ügü aga száznegyvenféle narkotikumot különböztet meg, ezek közül a mburu fa gyökere a legerősebb, amelyet a kamgárn indiánok holdtöltekor rágcsálni szoktak. Énmagam előnyben részesitem a nikotint és az alkoholt.

Rendeltem neki egy kettős konyakot, amelyet egyhajtásra kiivott, majd a szomszéd asztalnál ülő csinos nőt kezdte fixirozni.

— Érdekes, — mondta elmélázva — hogy ez a nő milyen furcsa keveréke az atlétikus és a piknikus típusnak. Az arca kerekded, míg a combjai hosszúkásak és bizonyára kemények, mint a kő.

Most odalépett asztalunkhoz az a férfi, aki a nő társaságában ült és így szólt Braunffyhoz:

— Hallja, ne bámészkodjon a menyasszonyomra, maga piszkos tróger!

Braunffy dühösen felpattant:

— Hogy mondhatja nekem azt, hogy tróger? Nincs erre megfelelő magyar kifejezés? Mondja azt, hogy lókötő, csirkefogó, gazember ... csupa szép tősgyökeres magyar kifejezés.

A férfi egy pillanatig mintha tépelődött volna, azután kétszer pofonvágta Braunffyt és visszaült a helyére.

Braunffy méltatlankodva nézett rám, elkeseredve motyogta:

— Sohase fognak megtanulni tisztességesen magyarul beszélni.

Konferencia a Duna partján

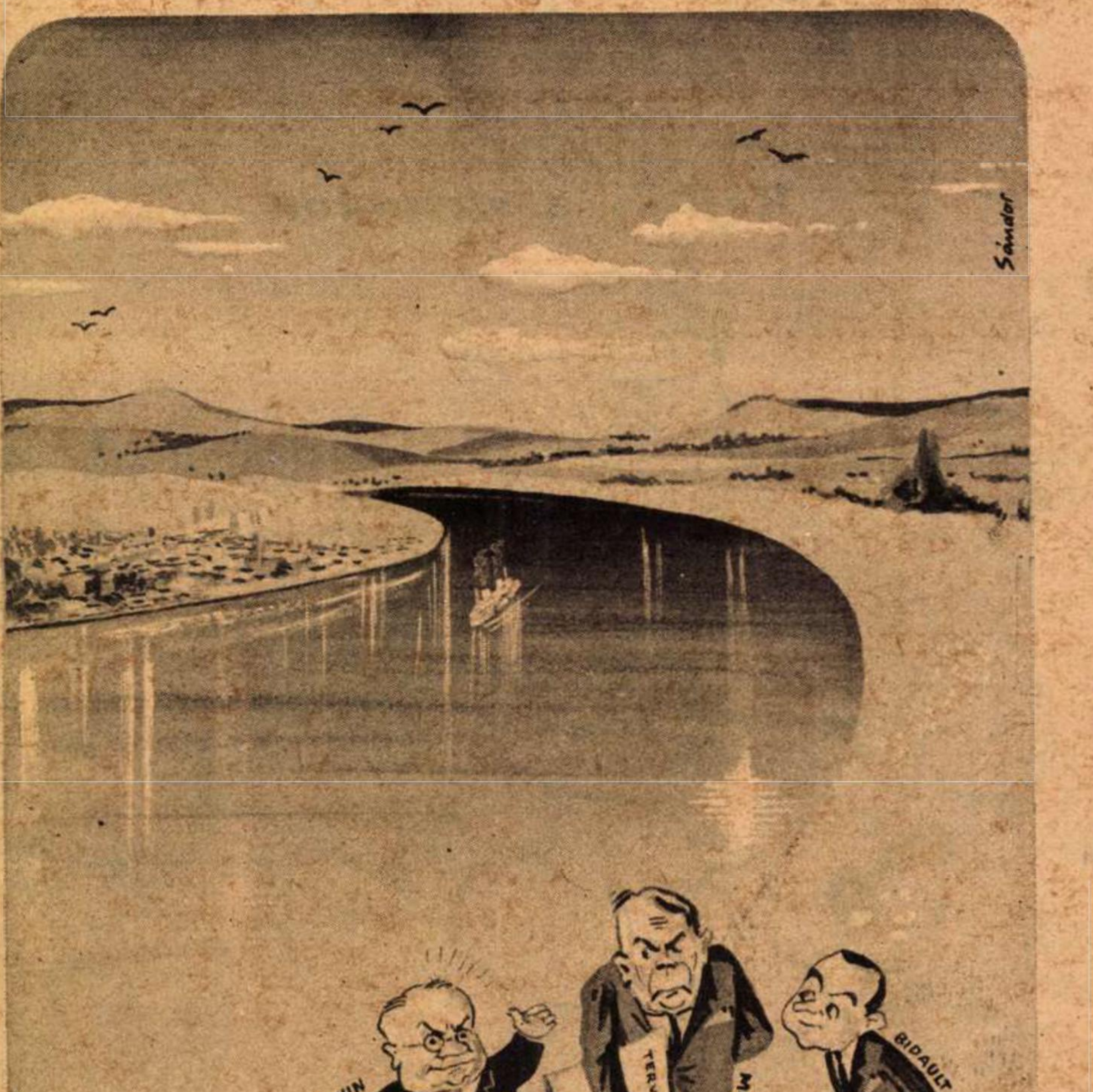

Marshall: Ez a Duna?
Bidault: Igen.
Marshall: Merre folyik?
Bevin: Nyugatról keletre.
Marshall: Keletre?! Hát csak folyjon, de vissza nem jöhet, azt garantálom

AKINEK INGE — vegye magára!

(A Ludas Matyi 12-hetes rejtvénypályázata)

Lapunk következő számában kezdjük el legújabb pályázatunkat, amely 12 héten keresztül hat érdekes és elgondolkoztató feladat elé állítja a rejtvénykedvelő olvasót. A pályázók között minden második héten 50 drb kitűnő férfiinget fogunk kiosztani, összesen tehát 300 ing vár a szerencsés nyerőkre. Az első rejtvényfeladatot, — mint már fentebb mondottuk, — lapunk következő számában találja az olvasó.

Romház sej...

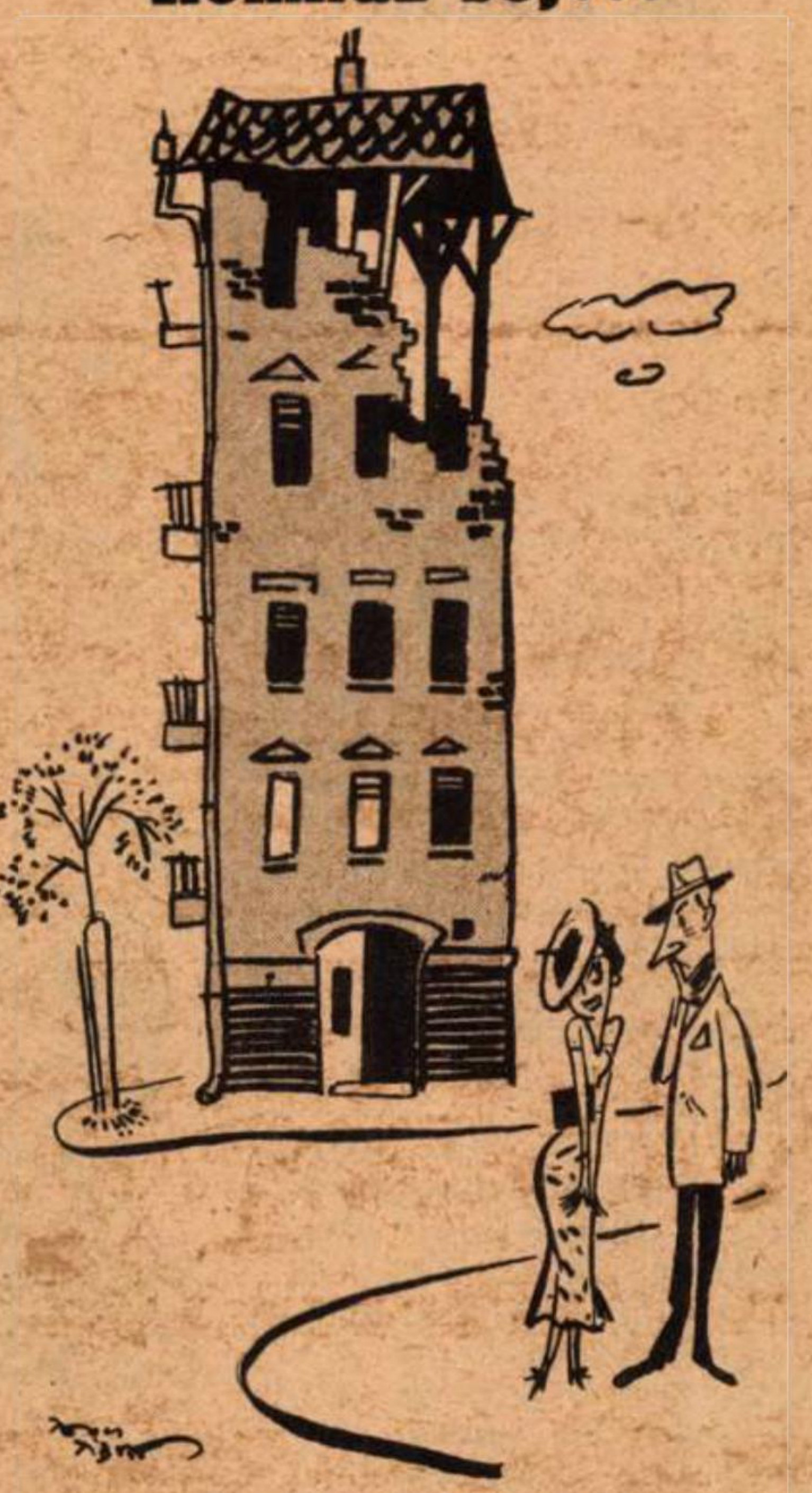

— Feljön hozzám, Zsuzsika?

— Felmegyek, Aladár, de ne legyen heves, mert ezek a romházak olyan könnyen összedőlnek.

Példázat

arról, hogy milyen szerepük van a német munkásoknak a nyugati nagyhatalmak által kormányzott Nyugatnémetországban

A fasiszta Magyarországon annakidején megalakult az Idegenforgalmi Hivatal. Kineveztek egy csomó embert mindenféle állásokba, beköltöztek egy gyönyörű épületbe, az épület homlokzatára hatalmas felírást készítettek: **IDEGENFORGALMI HIVATAL.** Amikor mindez megvolt az épület összes ajtaira kitettek egy-egy táblát:

IDEGENEKNEK TILOS A BEMENET

Révai szegedi beszéde után

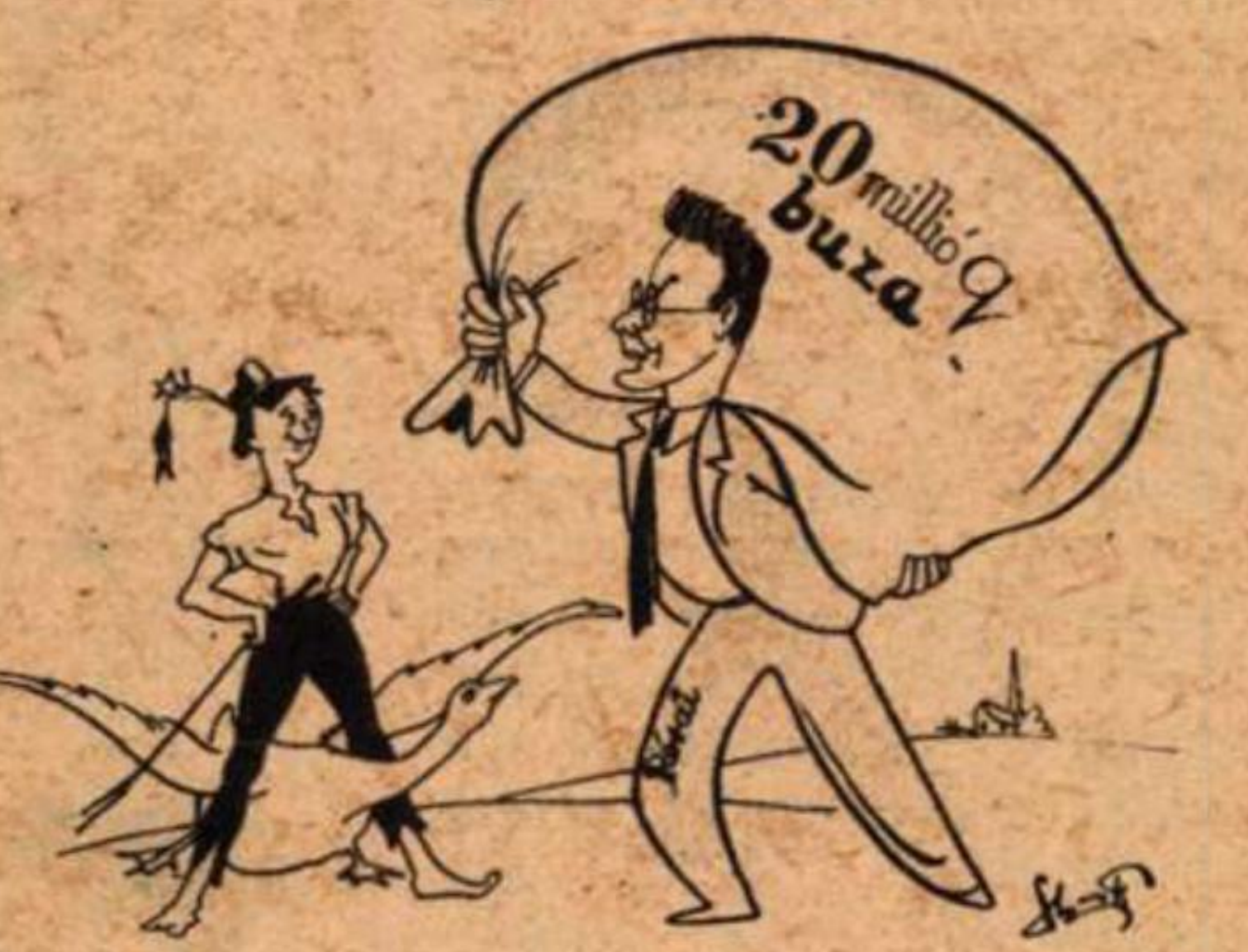

— Nem nehéz, Révai elvtárs?

— Nem Matyikám, könnyebb, mint a tavalyi tizenötmillió.

Brabács úr segített magán

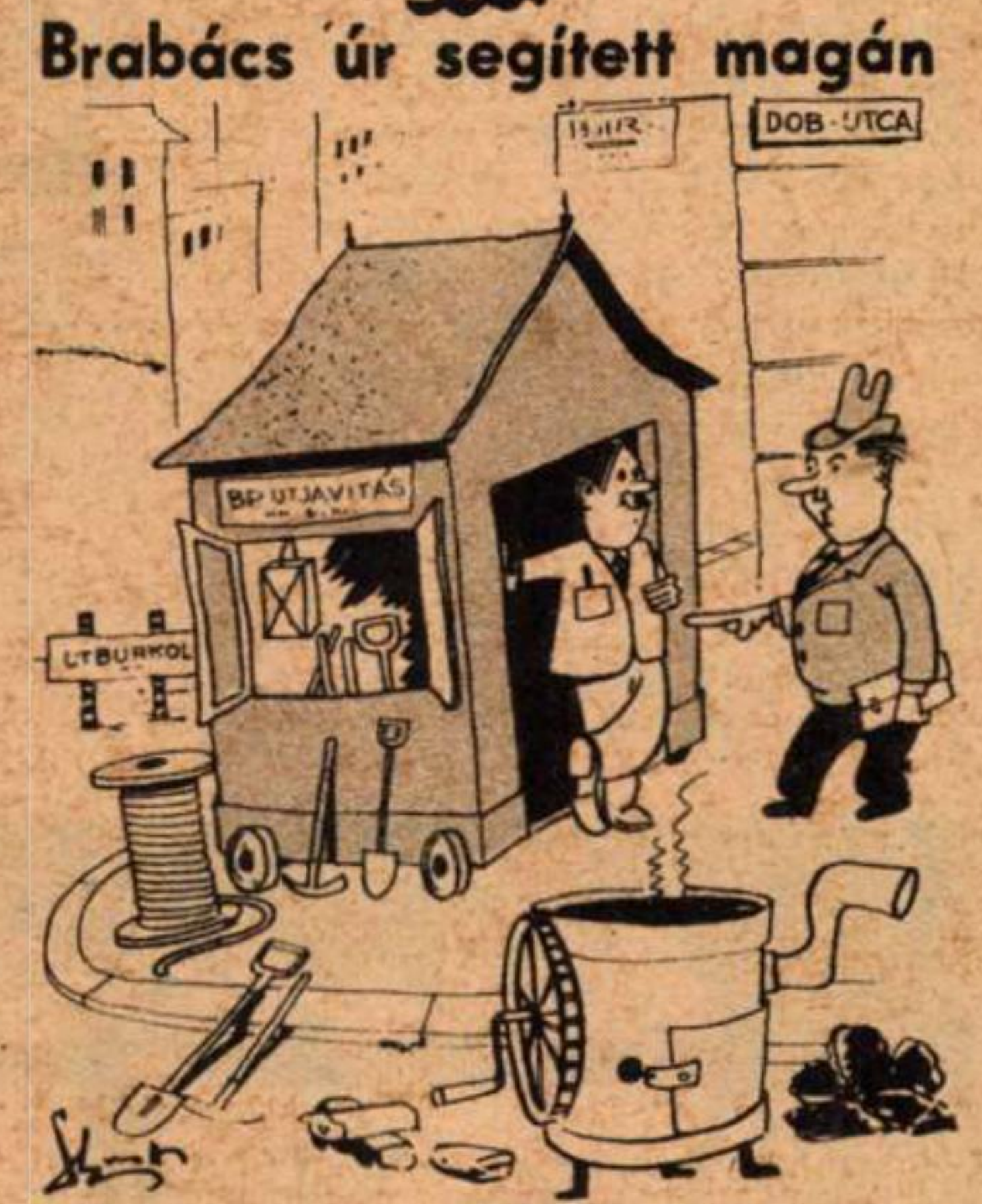

— Nem is tudtam Brabács úr, hogy maga útburkolási szakember.

— Fenét vagyok én szakember, csak nincs lakásom.

Példázat

arról, hogy az UNO hogyan torolja meg a békeellenes tevékenységet.

Papucska Bendeguz a nejével vacsorázik egy budai zöldvendéglőben. Éppen az idei csirkénél tartanak, amikor rettentő szélvihar támad, kidől a kerthelyiséget jelentő akácfa és agyonüti az asszonyt. Papucska bíborvörös arccal kiált a pincér után:

— Micsoda hely ez kérem, azonnal hozza a panaszkönyvet!

Taszajtó Nagy Gergely esete a Vásárral

— Minek örülsz mán megint, te Gergely?

— Annak, hogy fent vótam Pesten a Nemzetközi Vásárba.

— Hát az szép is vót.

— A még csak semmi, hogy szép vót, de annak köszönhetik a falu újgazdái, hogy megkapták a legelőhasználatot a nagyréten.

— Észnél légy, te Gergely, ha nehezedre esik is! Hát az hogy jön a Vásárhoz?

— Az úgy, hogy összebeszéltünk páran a faluba, hogy főmegyünk megnézni a Vásárt. Nem vót semmi hiba, csak a nyócvanhódas Suvasztó Peczek Andris felesége akadékoskodott, hogy így meg úgy, nem engedi ű az urát Pestre, mer ott sok a fehérníp. Mondok majd vigyázok én az urára! A Suvasztó is elkezdte ütni a vasat, igencsak tűzbe jött, aszongya köpik ű a fehérnépekre, ütet csak az új traktorok érdeklik. No, a Suvasztóné aztán beadta a derekát, aszonta, maga pupillás ember, Gergely, vigyázzon, hogy az uram csak a traktorokkal törőggyék. No, ahogy beértünk Pestre a Suvasztó egyszeribe eltűnt a szemünk elől. Mondok a Rogyasztó Kovácsnak, egyet se félj, Mihály, meglelem én a Suvasztót, tudom én, hogy mi a szenvedélye. Avval mentem ki a Vásárba, egyenest a traktorokhoz. No, mit cifrázzam, egy fél Suvasztó nem sok, annyi se vót a traktoroknál. Két nap múlva került csak elő, amikor hazafelé készülődtünk. Hol-merre jártál Andris kérdeztem tüle. Észnél légy Gergely, mondta Suvasztó, hogy kérdezhetsz ilyen marhaságot, abszolut ember létedre tudhatod, hogy a traktoroknál vótam. Akkor jó, mondtam s mentünk haza. Két napra rá, hogy hazaértünk, vót az értekezlet abba a legelőügybe. A Suvasztó összegyüjtötte a nagygazdákat s ki akartak semmizni bennünket. Addig, mig végre megsokalltam s kihíjtam a Suvasztót. Ért az a szóbul, csak pár szót mondtam s mingyárt mellénk állt, megkaptuk a legelőt.

— Oszt mit mondtál neki te Gergely?

— Én csak annyit, te Péter, hogy jó lesz vigyázni, Andris, mer láttalak Pesten az Andrássy-úton karonfogvást egy kövér traktorral…

Margit néni álma

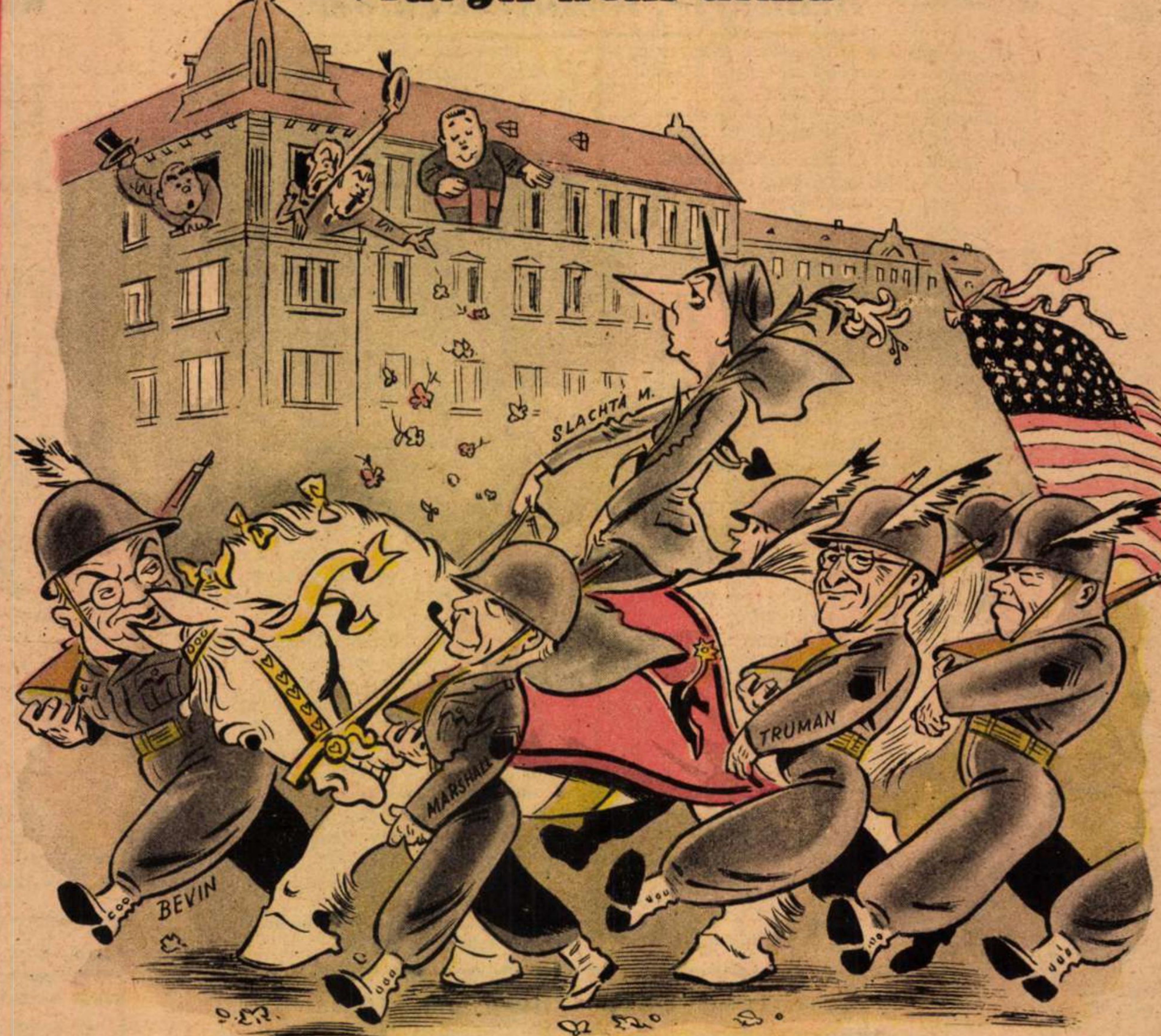

Rejtély a strandon

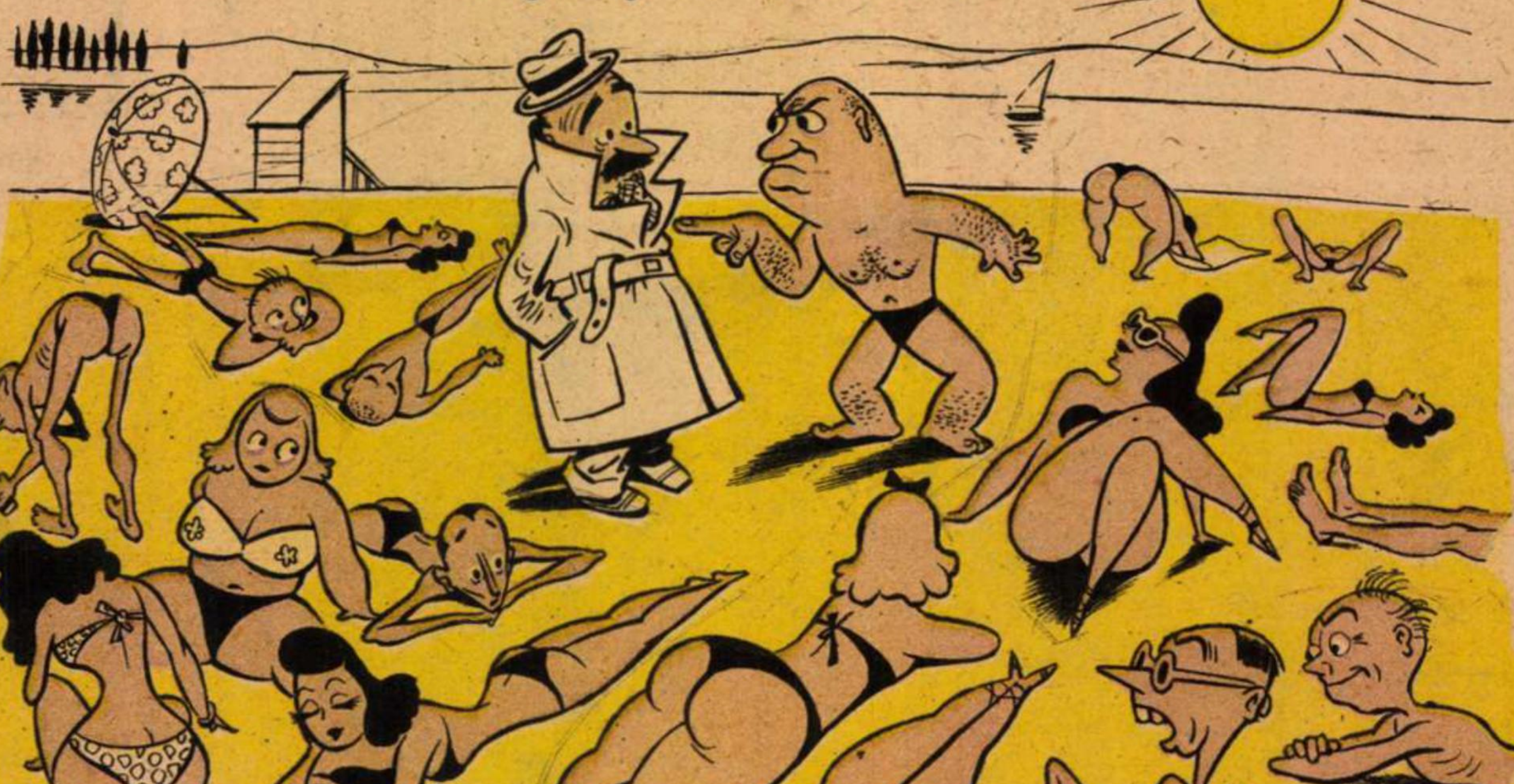

— Megőrült, Gugyerák úr? Miért jön télikabátban a strandra?
— Azt mondták, hogy nagyon hideg a víz.

ÚJ BÉDEKKER

Budapest

Budapest a bőség városa. Budapesten mindent lehet kapni, ami szem-szájnak ingere, csak pénzt nem lehet kapni, bár az is szem-szájnak ingere. Budapestnek megragadó látványosságai vannak. A fesslábú nők földigérő szoknyát viselnek, de kárpótlásul lőcslábú férfiakat láthatunk shortban. A pesti ember jómodorú, nem tolakszik, szép példát szolgáltatnak erre a színházak pénztárai.

A város legszebb látnivalója a Parlament, Schlachta Margit nélkül.

Chicago

Chicago a Michigan tó partján terül el, lakossága a legkülönbözőbb foglalkozásokat űzi: vannak hold-up (kezeket fel) banditák; kidnapperek (gyermekrablók), rackeeterek (zsaroló banditák) és négerlincselők. A banditizmus annyira elterjedt Chicagóban, hogy a banditák nem félnek a rendőrségtől, nem félnek a katonaságtól, csak a trösztvezérektől félnek, mert azok még náluk is nagyobb gazemberek.

Bern

Bern. Svájc fővárosa. Bern egyike a világ legexkluzívabb városainak, idegen nem telepedhet le benne, ha legalább egy követségi pénztárat ki nem fosztott. Ezen az igazoláson még Gordon Ferencnek is át kellett esnie. Svájcban óriási az olcsóság és a szabadelvűség: öt svájci frankért már jókarban lévő emigránst lehet kapni.

Bernben mindenki azt teszi, amit akar. Ez csak akkor ütközik akadályokba, ha a hatóság véletlenül nem ugyanazt akarja.

Kuksi és a cseresznye

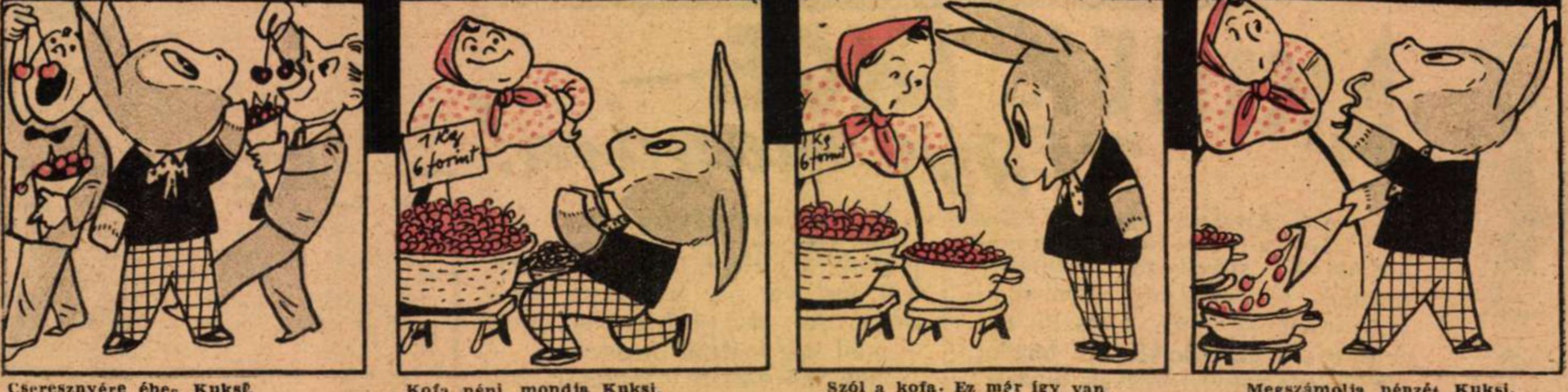

**Cseresznyére éhes Kuksi,
Literszámra folyik nyála,
De mikor az árát hallja,
Menten leesik az álla.**

**Kofa néni, mondja Kuksi,
Én egy szegény szamár vagyok,
Hat forintot én egy kiló
Cseresznyéért nem adhatok.**

**Szól a kofa: Ez már így van,
Drága a cseresznye nagyon,
De emez kicsit kukacos,
Ezt már négy forintért adom.**

**Megszámolja pénzét Kuksi,
Belezöldül, belekékül,
Végül így szól: Mibe kerül
A kukac cseresznye nélkül?**

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.